

Sygn. akt II AKa 88/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Krzysztof Noskowicz (spr.)

Sędziowie: SSA Grażyna Świdorska - Wandor

SSA Andrzej Czarnota

Protokolant: stażysta Michalina Adamonis

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Krzysztofa Nowickiego

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r.

sprawy

G. H.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.; art. 300 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i z art. 64 § 1 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. Z.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. S.

oskarżonej z art. 258 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

P. K. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. Ż.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.; art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

S. M.

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k.; art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Z. K.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.; art. 586 k.s.h.; art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

J. G.

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.; art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

na skutek apelacji Prokuratora Okręgowego we W. odnośnie oskarżonego J. G. i obrońców oskarżonych G. H., M. Z., M. S., P. K. (1), M. Ż., S. M., Z. K. i J. G.

od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 8 czerwca 2012 r., sygn. akt **II K 69/08**

1. uchyla rozstrzygnięcia dotyczące oskarżonego Z. K. zawarte w punktach VII.1-VII.6 i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania,
2. uchyla orzeczenia o środku karnym odnośnie: oskarżonego M. Z., zawarte w punkcie II.6, oskarżonej M. S., zawarte w punkcie III.4, oskarżonego M. Ż., zawarte w punkcie V.3, oskarżonego S. M., zawarte w punkcie VI.2 oraz oskarżonego J. G., zawarte w punktach VIII.4 i VIII.8, i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania,
3. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
 - a) uchyla orzeczenie o karze łącznej odnośnie oskarżonego J. G., zawarte w punkcie VIII.9 oraz o zaliczeniu na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności, zawarte w punkcie VIII.10,
 - b) karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec oskarżonego J. G. w punkcie VIII.8 podwyższa do roku i 2 (dwóch) miesięcy,
 - c) na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. Ż., odnośnie czynu przypisanego mu w punkcie V.4, nadto karę grzywny w rozmiarze 212 (dwustu dwunastu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych,
 - d) na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 69 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec M. Ż. w punkcie V.5 kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat, przy czym na mocy art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oddaje tego oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora,

e) uchyla orzeczenie o zaliczeniu oskarżonemu M. Ż. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu faktycznego pozbawienia wolności, zawarte w punkcie V.6,

f) na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. Ż. na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 października 2006 roku do dnia 26 stycznia 2007 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny (106 dni równa się 212 stawek dziennych) i uznaje orzeczoną karę grzywny za wykonaną w całości,

4. utrzymuje w mocy w pozostałej części zaskarżony wyrok, uznając apelacje obrońców oskarżonych G. H. i P. K. (1) za oczywiście bezzasadne,

5. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego J. G. w punktach VIII.1-VIII.8 łączy i w ich miejsce wymierza temu oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet tej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 sierpnia 2008 roku do dnia 12 lipca 2010 roku,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: M. P. (1), B. B. i B. A. – Kancelarie Adwokackie we W. kwoty po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym G. H., M. S. i P. K. (1) w postępowaniu odwoławczym,

7. zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

G. H. został oskarżony o to, że:

I. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. J. G., P. K. (2), G. K., I. P., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, a także M. Z., M. S., P. K. (1), T. M., S. M., M. Ż. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw w ramach legalnie zarejestrowanej firmy (...) Sp. z o.o. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

II. dniu 5 kwietnia 2006 roku w G., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. i M. Ż., w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą we W., jako Prezes Zarządu tej spółki, mając wiedzę o stanie finansowym spółki i istniejących jej zobowiązaniach, doprowadził na podstawie aktu notarialnego (...) do fikcyjnego przeniesienia własności wchodzącej w skład majątku (...) Sp. z o.o. nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonej w C. przy ul. (...) na rzecz S. M. czym działał na szkodę wielu wierzycieli tej spółki, tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Sp. z o.o. W., Zakładu (...) W., ulica (...), Zakładu (...), Z., gmina R., (...) Sp. j. W., ulica (...), (...) SA T., ul. (...), Zakładu (...) W., ulica (...), PW (...) (...) N., PW (...) W., ulica (...), PHU (...) W., ulica (...), PPU (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.,

tj. o przestępstwo z art. 300 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie od 15 marca 2006 do 8 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. doprowadził różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki i działając w ten sposób pobrał różnego rodzaju towary i usługi

na wydłużony termin płatności o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.916.645,64 zł, za które nie uiszczył i nie zamierzał uiszczyć należności, czym działał na szkodę n/w. podmiotów:

- w okresie 5 kwietnia 2006 roku do 18 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci odzieży roboczej o wartości 16.323,60 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT nr (...), czym działał na szkodę PPH (...) z siedzibą w T.,
- w dniu 6 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci żaluzji pionowych o wartości 2.030 zł, na montaż których wystawiono fakturę VAT nr (...), czym działał na szkodę FHU(...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 7 kwietnia 2006 roku do 8 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT nr (...), czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,
- w okresie od 11 maja 2006 roku do 17 maja 2006 wyłudził towar w postaci robotów czyszczących (...) w ilości 4 szt. o wartości 13.781,12 zł, na sprzedaż których wystawiono fakturę VAT nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. j. z siedzibą w M.,
- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 07 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci artykułów biurowych i laptopów o wartości 26.357,25 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę PUH (...)z siedzibą we W.,
- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 14 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 98.500,11 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę PW Hurtownia (...) z siedzibą w G.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 25 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 69.981 zł, na sprzedaż których wystawiono faktur VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 12 czerwca 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci walizek, torebek, portfeli o wartości 26.432,96 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą wK.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 20 kwietnia 2006 wyłudził towar postaci odzieży roboczej o wartości 17.494,80 zł, na sprzedaż którego wystawiono roku na podstawie faktur VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 19 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 51.817,02 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,
- w okresie od 21 kwietnia 2006 roku do 27 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci elektronarzędzi o wartości 10.665,52 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 22 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci pustaków, stali żebrowanej, mieszanki betonowej, nadproży o wartości 3.162,49 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę PPUH (...) s.c. z siedzibą w T.,
- w dniu 24 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133,79 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,
- w dniu 26 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci płyt warstwowych i złączy o wartości 6.904,90 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,

- w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci wodomierzy o wartości 44.517,80 zł, na sprzedaż których wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 19 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 313.802,00 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) SA z siedzibą w D.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci garnków, patelni, czajników, robotów i innego asortymentu o wartości 43.307,97 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą W.,
- w okresie od 04 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę na szkodę Hurtowni (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 4 maja 2006 roku do 08 maja 2006 roku wyłudził usługi transportowe o wartości 23.255,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 08 maja 2006 roku do 05 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci wodomierzy o wartości 42.578,00 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- w okresie od 12 maja 2006 roku do 07 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO, tj. 205.307,82 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) SA z siedzibą w(...)Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,
- w okresie od 16 maja 2006 roku do 25 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 02 czerwca 2006 roku wyłudził usługi dźwigowe o wartości 2.654,72 zł, na szkodę Usługi (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 18 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci folii stretch o wartości 3.864,96 zł, na sprzedaż której wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 24 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku wyłudził usługi wózkiem podnośnikowym o wartości 1.133,99 zł, na szkodę PHU (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 29 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci polietylenu o wartości 99.506,25 zł, na sprzedaż którego wystawiono fakturę VAT Nr (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w dniu 31 maja 2006 roku wyłudził towar w postaci opon samochodowych o wartości 28.486,12 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...) na szkodę (...) z siedzibą w I.,
- w okresie od 2 czerwca 2006 roku do 06 czerwca 2006 roku na podstawie Faktury Proforma Nr (...) towar w postaci polietylenu (...) w ilości 22,5 tony o wartości 119.407,50 zł, na szkodę PPHU (...) z siedzibą w B.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku wyłudził usługi rachunkowe o łącznej wartości 2.500 zł, na szkodę Biura (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 3 marca 2006 roku do 4 kwietnia 2006 roku wyłudził usługi komunalne, na które wystawiono faktury VAT nr (...) o łącznej wartości 1.842,75 zł na szkodę (...) Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w C.,
- w dniu 30 maja 2006 roku wyłudził usługę informatyczną wynikającą z faktury VAT nr (...) na kwotę 201,30 zł, na szkodę Zakładu (...),

- w dniu 1 czerwca 2006 roku wyłudził usługę wykonania sieci komputerowej i sprzęt informatyczny wynikającą z faktury VAT nr (...) na kwotę 1.175,99 zł, na szkodę (...) z C.,

- w dniu 1 czerwca 2006 roku wyłudził towar w postaci drutu spawalniczego na podstawie faktury VAT nr (...) na kwotę 3.229,22 zł, na szkodę (...) z siedzibą w P.,

- w dniu 27 kwietnia 2006 roku wyłudził na podstawie faktury VAT nr (...) towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 35.123,65 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 21 kwietnia 2006 roku wyłudził z firmy towar w postaci opon samochodowych na podstawie faktur (...) z dnia 12.04.2006, (...) z dnia 25.04.2006, (...) z dnia 21.04.2006 o łącznej wartości 42.196,48 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.,

- w dniu 13 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci opon w łącznej kwocie 3.205,57 zł na podstawie faktury VAT (...) na szkodę (...) Oddział we W. ul. (...),

- w dniu 11 maja 2006 roku wyłudził wodę pitną wartości 677,47 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. (...)K.,

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku wyłudził usługi transportowe na podstawie faktur VAT (...) o łącznej kwocie 2.684 zł, na szkodę (...) S.A. W., ul. (...),

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 15 maja 2006 roku wyłudził część zapłaty za usługi transportowe w kwocie nie mniejszej niż 600 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo (...),

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 18 maja 2006 roku wyłudził usługi transportowe o wartości 6.000 zł na szkodę Przedsiębiorstwo (...) D., ul. (...),

- w okresie od 10 do 19 kwietnia 2006 roku wyłudził towar w postaci gaśnic proszkowych i śniegowych o wartości 43.932,20 zł na szkodę P.P.H.U. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., ul. (...),

- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do dnia 10 maja 2006 roku wyłudził z (...) Sp. z o.o. M. ul. (...) w upadłości towar na podstawie faktur VAT: nr (...) z dnia 10.05.2006 roku na kwotę 53717,62 zł oraz nr (...) z dnia 28.04.2006 roku na kwotę 54387,83 zł, tj. towar na łączną kwotę 108105,45 zł na szkodę (...) S.A. w W. ul. (...),

z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 11.04.2001 roku do 18.06.2001 roku oraz od 19.11.2001 roku do 5.11.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie, sygn. akt II K 255/01 z dnia 13.06.2001 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. okresie od 4 kwietnia 2006 do 16 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i G., w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., nabył a następnie posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki C(...), o wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, pomógł w jej zbyciu sprzedając w/w koparkę jako przedmiot leasingu W. P. (1) z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 11.04.2001 roku do 18.06.2001 roku oraz od 19.11.2001 roku do 5.11.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie, sygn. akt II K 255/01 z dnia 13.06.2001 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i w G., w województwie (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. doprowadził W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki C(...), wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, wprowadził w/w w błąd co do legalności pochodzenia koparki i przyjął od W. P. (1) kwotę nie mniejszą niż 150.000 zł tytułem wpłaty 30 % wartości koparki, czym działał na szkodę W. P. (1) z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 11.04.2001 roku do 18.06.2001 roku oraz od 19.11.2001 roku do 5.11.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie, sygn. akt II K 255/01 z dnia 13.06.2001 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i z art. 64 § 1 k.k.

VI. w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 31 maja 2006 roku w G., w województwie (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. usiłował doprowadzić (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki C(...), wprowadził w/w instytucję w błąd co do legalności pochodzenia koparki i usiłował przyjąć od (...) S.A. w G. kwotę nie mniejszą niż 355.676,05 zł tytułem wpłaty pozostałej części wartości w/w koparki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ustalenie przez w/w instytucję leasingową, że koparka pochodzi z kradzieży na terenie Niemiec z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 11.04.2001 roku do 18.06.2001 roku oraz od 19.11.2001 roku do 5.11.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie, sygn. akt II K 255/01 z dnia 13.06.2001 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VII. w okresie od 15 marca 2006 do 8 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. pomógł w zbyciu wyłudzonego z firmy (...) S.A. ul. (...), D., towaru w postaci 23000 kg prętów stalowych żebrowanych, które za kwotę nie mniejszą niż 43.493 zł sprzedał firmie (...) S.C. (...) z siedzibą w P. gm. K. z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 11.04.2001 roku do 18.06.2001 roku oraz od 19.11.2001 roku do 5.11.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie, sygn. akt II K 255/01 z dnia 13.06.2001 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. dniu 29 listopada 2005 roku w G., wnioskując o udzielenie przez (...) BANK SA z siedzibą w G. ul. (...) kredytu, przedłożył pełnomocnikowi tego Banku działającemu przy firmie (...) z siedzibą w G. Al. (...) poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu na czas nieokreślony od dnia 7 lutego 2003 roku na stanowisku inspektora handlowego w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przy ul. (...) i otrzymywanym średnim wynagrodzeniu miesięcznym w kwocie 2.681,64 złote, który to dokument stanowił podstawę do udzielenia w dniu 30 listopada 2005 roku kredytu w kwocie nie mniejszej niż 79.969,96 zł na zakup samochodu C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), podczas gdy nigdy nie był pracownikiem spółki (...),

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. w okresie od 6 kwietnia 2006 roku do 2 czerwca 2006 roku we W. i T. w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w punkcie I, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem,

- po założeniu w dniu 6.04.2006 roku rachunku bankowego w (...) S.A. nr (...) przyjął na ten rachunek kwotę nie mniej niż 4.000,00 zł tytułem przelewów z rachunku M. Z., oraz kwotę nie mniejszą niż 17.820 zł z wpłat gotówkowych

i wpłat we wpłatomatach pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., po czym w krótkich odstępach czasu dokonywał wypłat gotówkowych tych środków,

- po założeniu w dniu 17 maja 2006 r. w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjmował na ten rachunek środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W.,

- od firmy (...) S.C.(...) z siedzibą w P. gm. K. za sprzedaż wyłudzonego wcześniej przez spółkę (...) towaru w postaci prętów żebrowanych w dniu 29.05.2006 r. przelew na kwotę nie mniej niż 43.493,00 zł,

- od firmy Hurtownia (...) s.c. z siedzibą w P. za sprzedaż wyłudzonego wcześniej towaru w postaci prętów żebrowanych w dniu 24.05.2006 r. przelew na kwotę nie mniej niż 32.000 zł oraz w dniu 29.05.2006 r. przelew na kwotę nie mniej niż 16.380,32 zł, a następnie w krótkich okresach czasu w Oddziale Banku w T. przy ul. (...) dokonywał wypłat gotówkowych tych środków pieniężnych:

- w dniu 25.05.2006 r. wypłacił nie mniej niż 31.900,00 zł,

- w dniu 30.05.2006 r. wypłacił nie mniej niż 10.000 zł,

- w dniu 31.05.2006 r. wypłacił nie mniej niż 41.000 zł i przekazywał je innym członkom grupy przestępczej,

- w dniu 24 maja 2006 roku jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. przyjął od W. P. (1), którego grupa przestępcza wprowadziła w błąd co do legalności nabycia koparki C. na rachunek (...) prowadzony w (...) Banku S.A. o numerze (...) kwotę 50.000 zł oraz kwotę 72.432,60 zł tytułem zapłaty częściowej i końcowej za zakup koparki C. pochodzącej z kradzieży, po czym pieniądze w kwocie nie mniej niż 100.000 zł z tego konta wypłacił i przekazał M. Z. w gotówce, czym podejmował czynności zmierzające do udaremnienia możliwości ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 82.900,00 zł,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. Z. został oskarżony o to, że:

X. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do czerwca 2006 roku we W., C., w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział pod fałszywym nazwiskiem jako M. B. w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. J. G., P. K. (2), G. K., I. P., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, M. S., G. H., P. K. (1), T. M., M. Ż., S. M. i inne nieustalone dotychczas osoby, której celem było popełnianie przestępstw pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XI. okresie od 15 marca 2006 do 6 czerwca 2006 roku we W. pod fałszywym nazwiskiem jako M. B., biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z osobami wymienionymi w punkcie I, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za dyrektora ds. handlowych (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. doprowadził różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki i działając w ten sposób dokonywał zamówień oraz odbierał różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 688.844,70 zł na wydłużony termin płatności, za które nie uiszczył należności i nie zamierzał zapłacić, czym działał na szkodę n/w. podmiotów a w szczególności:

- w okresie od 2.06.2006 roku do 6.06.2006 r. na podstawie faktury proforma (...) wyłudził towar w postaci polietylenu (...) o wartości 119.407,50 zł na szkodę PPHU (...) z siedzibą w B.,

- w okresie od 12.05.2006 roku do 07.06.2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudził towar w postaci polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO, tj. o wartości 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w (...)Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,

- w okresie od 16.05.2006 roku do 25.05.2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudził towar w postaci polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie od 21.04.2006 roku do 27.04.2006 roku na podstawie faktury VAT Nr (...) wyłudził towar w postaci elektronarzędzi o wartości 10.665,52 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

- w dniu 17.05.2006 roku na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 17.05.2006 roku wyłudził urządzenia marki K. o łącznej wartości 13.781,12 zł na szkodę (...) Sp. J. z siedzibą R. Al. (...),

- w okresie od 4.04.2006 roku do 7.06.2006 roku we W. na podstawie faktur VAT nr: (...) z dnia 4.04.2006 roku, (...) z dnia 6.04.2006 roku, (...) z dnia 10.04.2006 roku, (...) z dnia 11.04.2006 roku, (...) z dnia 19.05.2006 roku, (...) z dnia 19.05.2006 roku, (...) z dnia 29 maja 2006 roku, (...) z dnia 1.06.2006 roku, (...) z dnia 7.06.2006 roku, wyłudził materiały biurowe o łącznej wartości 26.357,25 zł na szkodę Biura Usługowo - Handlowego (...) z siedzibą we W. ul. (...),

- w dniu 1.06.2006 roku na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 1.06.2006 roku wyłudził usługi elektroniczne o łącznej wartości 1.175,99 zł na szkodę (...) C. ul. (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XII. w okresie od 20 kwietnia 2006 do 24 maja 2006 roku we W. i G., działając pod fałszywym nazwiskiem jako M. B., biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za przedstawiciela handlowego (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., nabył a następnie posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki C.(...), o wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, pomógł w jej zbyciu sprzedając w/w. koparkę jako przedmiot leasingu W. P. (1),

tj. o przestępstwo z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w okresie od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W. i w G. działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki (...)(...), wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, wprowadził w/w. w błąd co do legalności pochodzenia koparki i przyjął od W. P. (1) kwotę nie mniej niż 150.000 zł tytułem wpłaty 30 % wartości koparki,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 31 maja 2006 roku w G. działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu skradzionej w Niemczech koparki C.(...), wprowadził w/w. w błąd co do legalności pochodzenia koparki i usiłował przyjąć od (...) S.A. w G. kwotę nie mniej niż 355.676,05 zł tytułem wpłaty pozostałej części wartości w/w. koparki, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na ustalenie przez w/w instytucję leasingową, że koparka pochodzi z kradzieży na terenie Niemiec,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

XV. w okresie od 15 marca 2006 do 6 czerwca 2006 roku we W., pod przybranym nazwiskiem jako M. B., biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podając się za przedstawiciela handlowego (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. pomógł w zbyciu wyłudzonego przez tą grupę przestępczą z firmy (...) S.A. ul. (...), D., towaru w postaci 23000 kg prętów stalowych żebrowanych, które za kwotę nie mniej niż 43.493 zł sprzedał firmie (...) S.C. (...) z siedzibą w P. gm. K.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. w okresie od 15 marca 2006 roku do 14 lipca 2006 roku w K. województwo (...) i W. województwo (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, po założeniu w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjmował na ten rachunek poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych oraz wpłat dokonywanych z wykorzystaniem wpłatomatów środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., w kwocie nie mniejszej niż 154.510,00 zł oraz w formie wpłat gotówkowych lub przelewów bankowych od podejrzanych: G. K., P. K. (2) posługującego się personaliami A. G., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, M. S., oraz innych osób w kwocie nie mniejszej niż 220.050,00 zł, a następnie podejmując czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przypadku dokonywał wypłat tych środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 255.945,62 zł oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A. przez członków grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie:

a. na rachunek bankowy podejrzanego G. K., co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania, o numerze (...) kwotę nie mniej niż 8.300,00 zł,

b. na rachunek bankowy podejrzanego P. K. (1) o numerze (...) kwotę nie mniej niż 1.300 zł,

c. na rachunek bankowy podejrzanego G. H. o numerze (...) kwotę nie mniej niż 4.000,00 zł,

d. na rachunek bankowy podejrzanego P. K. (2), co do którego materiały wyłączono do odrębnego postępowania, założony na nazwisko A. G. o numerze (...) kwotę nie mniej niż 84.600,00 zł,

e. na rachunek bankowy podejrzanego M. S. o numerze (...) kwotę nie mniej niż 30.000,00 zł,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. S. została oskarżona o to, że:

XVII. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod fałszywym nazwiskiem A. N., brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. P. K. (2), J. G., I. P., G. K., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, G. H., M. Z., T. M., P. K. (1), M. Ż., S. M. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprawdaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XVIII. w okresie od 15 marca 2006 do 6 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), występując pod fałszywym nazwiskiem jako A. N., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z osobami tam wymienionymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, podając się za specjalistę ds. handlowych (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. doprowadziła różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki, i działając w ten sposób dokonywała zamówień

oraz odbierała różnego rodzaju towary i usługi na wydłużony termin płatności, o łącznej wartości nie mniej niż 952.448,27 zł za które nie uiściła i nie zamierzała uiścić należności czym działała na szkodę n/w. podmiotów:

- w okresie od 5 kwietnia 2006 roku do 18 kwietnia 2006 roku na podstawie faktur VAT nr (...) wyłudziła towar w postaci odzieży roboczej o wartości 16.323,60 zł na szkodę PPH (...) z siedzibą w T.,

- w dniu 6 kwietnia 2006 roku na podstawie faktury VAT nr (...) wyłudziła towar w postaci żaluzji pionowych o wartości 2.030 zł na szkodę FHU (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 7 kwietnia 2006 roku do 8 kwietnia 2006 roku, na podstawie faktur VAT nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,

- w okresie od 11 maja 2006 roku do 17 maja 2006 na podstawie faktury VAT nr (...) wyłudziła towar w postaci robotów czyszczących K. (...) w ilości 4 szt. o wartości 13.781,12 zł na szkodę (...) Sp. J. z siedzibą w M.,

- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 14 kwietnia 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 98.500,11 zł, na szkodę PW Hurtownia (...) z siedzibą w G.,

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 25 kwietnia 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 69.981 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w dniu 19 kwietnia 2006 roku na podstawie faktury VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 51.817,02 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,

- w dniu 24.04.2006 roku na podstawie faktury VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133,79 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,

- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 19 maja 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 313.802,00 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w D.,

- w okresie od 28 kwietnia do 6 czerwca 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci garnków, patelni, czajników, robotów i innego asortymentu o wartości 43.307,97 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,

- w okresie od 4 maja do 13 czerwca .2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na szkodę Hurtownia (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 12 maja do 7 czerwca 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudziła towar w postaci polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO, tj. 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w (...)Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp.z o.o.,

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku wyłudziła usługi transportowe na podstawie faktur VAT (...) o łącznej kwocie 2684 zł, na szkodę (...) S.A. W. ul. (...),

- w dniu 12 kwietnia 2006 roku wyłudziła towar w postaci odzieży roboczej i obuwia na podstawie faktury VAT nr (...) o łącznej kwocie 17 494,80 zł na szkodę Przedsiębiorstwa (...) ul. (...) W.,

- w okresie od 27 maja 2006 roku do 2 czerwca 2006 roku wyłudziła usługi dźwigowe o łącznej wartości 2.654,71 zł na podstawie faktur VAT nr (...), na szkodę USŁUGI (...), W. , ul. (...),

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 15 maja 2006 roku wyłudziła część zapłaty za usługi transportowe w kwocie nie mniejszej niż 600 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo (...),

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 18 maja 2006 roku wyłudziła usługi transportowe o wartości 6.000 zł na szkodę Przedsiębiorstwo (...), D. ul. (...),

- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku wyłudziła towar w postaci galanterii skórzanej o łącznej wartości 26.432,96 zł na podstawie faktur VAT nr (...) z dnia 28.04.2006 r., nr (...) z dnia 26.04.2006 r. nr (...) z dnia 12.04.2006 r. na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) K., (...)Ł.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XIX. w dniu 11 grudnia 2007 roku w K., w województwie (...), wbrew przepisom ustawy posiadała środki odurzające w postaci 2,67 grama netto ziela konopi innych niż włókniste podzielone na porcje o wadze netto odpowiednio: 0,46 g, 0,57g, 0,68 g, 0,41 g, 0,55 g,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 z 2005 roku, poz. 1485).

XX. w okresie od 15 marca 2006 roku do 29 kwietnia 2007 roku w K. w województwie (...) i W., w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, po założeniu w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjmowała na ten rachunek środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W.:

- od podejrzanego M. Z. w postaci przelewu bankowego na kwotę nie mniejszą niż 30.000,00 zł,

- od innych osób w kwocie nie mniejszej niż 59.600,00 zł, a następnie w krótkich okresach czasu dokonywała wypłat tych środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 89.500,00 zł, czym podejmowała czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

P. K. (1) został oskarżony o to, że:

XXIII. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod fałszywym nazwiskiem P. K. (1), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. P. K. (2), J. G., G. K., I. P., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, G. H., M. Z., M. S., T. M., M. Ż., S. M. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXIV. w okresie od 15 marca 2006 do 6 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), pod przybranym nazwiskiem jako P. K. (1), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, działając wspólnie i w porozumieniu z osobami wymienionymi w punkcie I, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, podając się za pracownika (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W. doprowadził różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki i działając w ten sposób dokonywał zamówień oraz odbierał różnego rodzaju towary i usługi na wydłużony termin płatności, za które nie uiścił należności w łącznej kwocie nie mniejszej niż 100.644,92 zł, czym działał na szkodę n/w. podmiotów:

- w dniu 7.06.2006 r. podając się za pracownika spółki (...) wyłudził z firmy Biuro Usługowo Handlowe (...) z siedzibą we W. towar w postaci sprzętu biurowego o wartości 3.443,28 zł,

- w dniu 13.04.2006 r. podając się za pracownika spółki (...) wyłudził z firmy Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe (...) z siedzibą w T. odzież roboczą o wartości 8.527,80 zł,

- w dniu 31.05.2006 r. podając się za pracownika spółki (...) wyłudził z firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. wodomierze o wartości 7.540,00 zł,

- w okresie od 12 do 20 kwietnia 2006 r. podając się za pracownika spółki (...) wyłudził z firmy Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą we W. towar w postaci odzieży roboczej o wartości 17.494,80 zł,

- w dniu 24 kwietnia 2006 roku na podstawie faktury VAT Nr (...) wyłudził towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133.79 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,

- w dniu 27 kwietnia 2006 roku wyłudził na podstawie faktury VAT nr (...) towar w postaci prętów żebrowanych o wartości 35.123,65 zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku na podstawie faktur VAT Nr (...) wyłudził towar w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na szkodę Hurtowni (...) z siedzibą we W. z tym, że czynu tego dokonał w okresie 5 lat od odbycia w okresach od 16.11.1995 roku do 22.02.1996 roku i od 3.07.1997 roku do 30.01.2002 roku kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 02.09.2003 roku, sygn. III K 855/02 za przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

XXV. w dniu 6 czerwca 2006 we W. i C., w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomógł w ukryciu sprzętu AGD o łącznej wartości nie mniej niż 43.307,97 zł wyłudzonego wcześniej przez spółkę (...) z firmy (...) sp. z o.o. poprzez wywiezienie tego sprzętu z siedziby spółki (...) oraz z pensjonatu (...) z tym, że czynu tego dokonał w okresie 5 lat od odbycia w okresach od 16.11.1995 roku do 22.02.1996 roku i od 3.07.1997 roku do 30.01.2002 roku kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 02.09.2003 roku, sygn. III K 855/02 za przestępstwo z art. 282 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

XXVI. w okresie od 1 stycznia 2006 roku do 31 lipca 2006 roku w G., w województwie (...), W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie I, po założeniu w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjmował na ten rachunek środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W.:

- od podejrzanego M. Z. w postaci przelewu bankowego na kwotę nie mniejszą niż 1.300,00 zł,

- w postaci wpłat gotówkowych i wpłat dokonywanych we wpłatomatach w kwocie nie mniejszej niż 58.650,00 zł, a następnie w krótkich okresach czasu od zasilenia konta dokonywał wypłat tych środków pieniężnych, czym podejmował czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przypadku z tym, że czynu tego dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

M. Ź. został oskarżony o to, że:

XXVII. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do października 2006 roku we W., w województwie (...), G., w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. P. K. (2), J. G., G. K., I. P., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, M. Z., M. S., G. H., P. K. (1), T. M., S. M. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw w ramach legalnie zarejestrowanej firmy (...) sp. z o.o. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXVIII. w dniu 5 kwietnia 2006 roku w G., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z S. M. udzielił pomocy G. H., prezesowi PPUH (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., działającemu w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że pomógł znaleźć nabywcę oraz nakłonił S. M. do pozornego nabycia na podstawie aktu notarialnego z dnia 5 kwietnia 2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G., pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...), stanowiącego majątek spółki (...), udzielając tym samym pomocy w udaremnieniu zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Sp. z o.o. W., Zakładu (...) W. ulica (...), Zakładu (...) Z. gmina R., (...) Sp. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), Zakładu (...) W., ulica (...), PW (...) N., PW (...) W. ulica (...), PHU (...) W. ulica (...), PPU (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

XXIX. w okresie od 5 kwietnia 2006 roku do 03 października 2006 roku w C., w województwie (...), G. i P., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z G. H., S. M. i innymi nieustalonymi osobami, stwarzając pozory legalności transakcji, pomógł w przeniesieniu własności nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...), pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że nakłonił S. M. do założenia rachunku bankowego w (...) Banku S.A. i nabycia tej nieruchomości w dniu 5 kwietnia 2006 roku, na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę nie mniej niż 300.000 zł, po czym pomógł w jej zbyciu w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę nie mniej niż 350.000 zł, a następnie udzielił pomocy przy wypłacie z konta S. M. założonego dla potrzeb tej transakcji w (...) S.A. środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 205.000 zł pochodzących z tej transakcji, które przekazał nieustalonej osobie, czym udaremniał stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku ,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXX. w okresie od 3 sierpnia do 5 października 2006 roku w P., w województwie (...) i C., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z S. M. i innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferował i doprowadził do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadził ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości nie mniejszej niż 57.176 zł,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

S. M. został oskarżony o to, że:

XXXI. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do października 2006 roku we W., w województwie (...), G., w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. P. K. (2), J. G., G. K., I. P., co do których

materiały wyłączono do odrębnego postępowania, M. Z., M. S., G. H., P. K. (1), T. M., M. Ż. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw w ramach legalnie zarejestrowanej firmy (...) sp. z o.o. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 k.k.

XXXII. w dniu 5 kwietnia 2006 roku w G., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z M. Ż. udzielił pomocy G. H., prezesowi PPUH (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., działającemu w celu udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...) w ten sposób, że dokonał pozornego nabycia na podstawie aktu notarialnego z dnia 5 kwietnia 2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...), stanowiącego majątek spółki (...), pomagając tym samym w udaremnieniu zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego (...) Sp. z o.o. W., Zakładu (...) W. ulica (...), Zakładu (...) Z. gmina R., (...) Sp. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), Zakładu (...) W., ulica (...), PW (...) N., PW (...) W. ulica (...), PHU (...) W. ulica (...), PPU (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. w okresie od 5 kwietnia 2006 roku do 03 października 2006 roku w C., w województwie (...), G. i P., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z G. H., M. Ż. i innymi nieustalonymi osobami stwarzając pozory legalności transakcji, pomógł w przeniesieniu własności nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...) pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że pozornie nabył tą nieruchomość w dniu 5 kwietnia 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę nie mniej niż 300.000 zł, po czym zbył ją w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę nie mniej niż 350.000 zł, a następnie środki pieniężne pochodzące z tej transakcji w kwocie nie mniej niż 205.000 zł przyjął i w krótkim czasie wypłacił z założonego na swoje nazwisko dla potrzeb tej transakcji rachunku bankowego w (...) S.A. i przekazał nieustalonej osobie, czym udaremniał stwierdzenie ich przestępczego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIV. w okresie od 3 sierpnia do 5 października 2006 roku w P., w województwie (...) i C., w województwie (...), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I oraz wspólnie i w porozumieniu z M. Ż. i innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferował i doprowadził do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadził ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości nie mniej niż 57.176 zł,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Z. K. został oskarżony o to, że:

XXXVI. w okresie od 13 maja 2005 roku do 10 marca 2006 roku, we W., w województwie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą we W., w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, doprowadził różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego, możliwości regulowania zobowiązań w/w. spółki, nie informując tych podmiotów o zamiarze zbycia udziałów spółki i działając w ten sposób pobrał różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 340.315,29 zł na wydłużony termin płatności, za które nie uiścił i nie zamierzał uiścić należności, czym działał na szkodę n/w. podmiotów:

- w okresie od 13 maja 2005 roku do 06 lutego 2006 roku wprowadzając w błąd przedstawiciela PPU (...) co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, zakupił na wydłużony termin płatności materiały budowlane wartości 55.882,63 zł na których sprzedaż wystawiono faktury VAT Nr (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w wysokości Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowe (...) Sp. z o.o. W.,

- w okresie od dnia 24 czerwca 2005 roku do 30 listopada 2005 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela Zakładu (...) W. ulica (...) co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, zakupił na wydłużony termin płatności towar w postaci betonu wartości 13.957,86 zł. na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT nr (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w wysokości Zakład (...) W.

- w okresie od dnia 5 lipca 2005 roku do 19 lipca 2005 roku , wprowadzając w błąd przedstawiciela Zakładu (...) Z. gmina R., co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań oraz co do zamiaru dokonania zapłaty, zakupił na wydłużony termin płatności materiały budowlane wartości 21.660,32 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...) dokonując częściowej wpłaty w kwocie 16.660,32 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł. firmę Zakład (...) Z.,

- w okresie od dnia 22 września 2005 roku do 26 stycznia 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) Sp. j. W., co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, zakupił na wydłużony termin płatności materiały budowlane wartości 22.774,85 zł, na sprzedaż którego wystawiono faktury VAT Nr (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w wysokości (...) Sp. j. W. ulica (...),

- w okresie od dnia 07 listopada 2005 roku do 10 marca 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) SA T., ul. (...), co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, zakupił na wydłużony termin płatności materiały budowlane wartości 99.051,57 zł, na sprzedaż których wystawiono faktury VAT Nr (...), czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w wysokości (...) SA T.,

- w okresie od dnia 29 listopada 2005 roku do 2 marca 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela Zakładu (...) W., ulica (...) co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, wyłudził usługi w postaci robót wodno-kanalizacyjnych i centralnego ogrzewania, za wykonanie których zostały wystawione faktury VAT Nr (...) na łączną kwotę 47.948,32 zł, czym działał na szkodę Zakładu (...) W.,

- w okresie od dnia 30 listopada 2005 roku do 10 marca 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela PW (...) N., co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, wyłudził usługi w postaci robót elektrycznych, za wykonanie których zostały wystawione faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 36.767,35 zł, czym działał na szkodę PW (...)N.,

- w dniu 6 grudnia 2005 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela PW (...) W. ulica (...) co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań oraz co do zamiaru dokonania zapłaty wyłudził usługę w postaci wykonania ogrodzenia i montażu krat, za wykonanie której została wystawiona faktura VAT Nr (...) na kwotę 21.960,00 zł., dokonując częściowej wpłaty w kwocie 15.000 zł., nie dokonując zapłaty kwoty 6.900 zł, czym działał na szkodę PW (...) W.,

- w okresie od dnia 9 stycznia 2006 roku do 15 lutego 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela PHU (...) W., ul. (...), co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, wyłudził usługi w postaci przewozu towarów, za wykonanie których zostały wystawione faktury VAT Nr (...) na łączną kwotę 5.603,00 zł, czym działał na szkodę PHU (...) W.,

- w okresie od dnia 15 stycznia 2006 roku do 6 lutego 2006 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela PPU (...) W., ul. (...), co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, wyłudził usługi w postaci

robót remontowych, za wykonanie których zostały wystawione faktury VAT Nr (...) na łączną kwotę 20.910,19 zł, czym działał na szkodę PPU (...) W.,

- w okresie od dnia 7 listopada 2005 roku do 19 grudnia 2005 roku, wprowadzając w błąd przedstawiciela (...) Sp. z o.o. ul. (...) W. co do kondycji finansowej (...) i możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań, wyłudził usługi na łączną kwotę 13.859,20 zł, za wykonanie których zostały wystawione faktury (...), czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

XXXVII. w okresie od 1 stycznia 2005 roku do dnia 15 marca 2006 roku we W., w województwie (...), jako członek zarządu i prezes zarządu PPHU(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. ul. (...), mając wiedzę o złym stanie finansowym spółki, ponoszonych stratach finansowych i utracie płynności finansowej, mimo powstania warunków uzasadniających upadłość spółki, nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości w/w spółki,

tj. o przestępstwo z art. 586 Kodeksu spółek handlowych.

XXXVIII. w okresie od 10 lutego 2006 roku do 15 marca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem:

- w dniu 10 lutego 2006 roku przywłaszczył sobie rzecz ruchomą w postaci wchodzącego w skład małżeńskiej wspólności majątkowej samochodu M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości nie mniejszej niż 40.000 zł, w ten sposób, że zbył przedmiotowy pojazd na rzecz W. K. za kwotę nie mniej niż 40.000 zł,

- w dniu 15 marca 2006 roku przywłaszczył sobie wchodzące w skład małżeńskiej wspólności majątkowej prawa majątkowe w postaci udziałów w PPHU (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. ul. (...), w ten sposób, że zbył na mocy aktu notarialnego (...) za kwotę nie mniej niż 25.000 zł udziały w spółce z o.o. (...) na rzecz G. H., których faktyczna wartość w chwili sprzedaży wynosiła nie mniej niż 500.000 zł, czym działał na szkodę swej byłej żony E. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

J. G. został oskarżony o to, że:

I. okresie co najmniej od marca 2006 roku do października 2006 roku we W., C. w województwie (...) i innych miejscach na terenie kraju, działając pod fałszywym nazwiskiem jako B. H., J. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie z P. K. (2) zorganizował i kierował grupą przestępczą, do której należeli m. in. M. Z., M. S., G. H., G. K., P. K. (1), T. M., M. Ż., S. M., I. P. i inne nieustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw pod szyldem nabytej przez tę grupę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.

II. w okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z P. K. (2) zorganizowaną grupą przestępczą opisaną w punkcie I, doprowadził do sprzedaży na rzecz G. H. udziałów w (...) sp. z o.o., a następnie faktycznego przejęcia tej spółki, pod szyldem której zorganizowana i kierowana przez niego grupa przestępcza, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie I, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, doprowadziła różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w spółki i działając w ten sposób dokonywała zamówień oraz odbierała różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.916.645,64 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, za które nie uiszczono i nie zamierzano uiścić należności, czym działał na szkodę n/w. podmiotów:

- w okresie 5 kwietnia 2006 roku do 18 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 16.323,60 zł, na szkodę PPH (...) z siedzibą w T.,
- w dniu 6 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci żaluzji pionowych o wartości 2.030 zł, na szkodę FHU (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 7 kwietnia 2006 roku do 8 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 53.215,77 zł, na szkodę (...) S.A. z siedzibą w Ł.,
- w okresie od 11 maja 2006 roku do 17 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci robotów czyszczących K. (...) w ilości 4 szt. o wartości 13.781,12 zł, na szkodę (...) Sp. J. z siedzibą w M.,
- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 7 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci artykułów biurowych i laptopów o wartości 26.357,25 zł, na szkodę (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 11 kwietnia 2006 roku do 14 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 98.500,11 zł, na szkodę PW Hurtownia (...) z siedzibą w G.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 25 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 69.981 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.
- w okresie od 12 czerwca 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci walizek, torebek, portfeli o wartości 26.432,96 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 20 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci odzieży roboczej o wartości 17.494,80 zł, na szkodę (...)z siedzibą we W.,
- w dniu 19 kwietnia 2006 roku, kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 51.817,02 zł, na szkodę na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C.,
- w okresie od 21 kwietnia 2006 roku do 27 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci elektronarzędzi o wartości 10.665,52 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.
- w okresie od 22 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci pustaków, stali żebrowanej, mieszanki betonowej, nadproży o wartości 3.162,49 zł, na szkodę PPUH (...) s.c. z siedzibą w T.,
- w dniu 24 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 21.133.79 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w B.,
- w dniu 26 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci płyt warstwowych i złączy o wartości 6.904,90 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w R.,
- w okresie od 27 kwietnia 2006 roku do 28 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 44.517,80 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 19 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 313.802,00 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w D.,
- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do 08 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci garnków, patelni, czajników, robotów i innego asortymentu o wartości 43.307,97 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 4 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci materiałów biurowych i spożywczych o wartości 7.381,60 zł, na szkodę Hurtowni (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 8 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 23.255,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 8 maja 2006 roku do 5 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci wodomierzy o wartości 42.578,00 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.,
- w okresie od 12 maja 2006 roku do 7 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO, tj. 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w (...)Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,
- w okresie od 16 maja 2006 roku do 25 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 2 czerwca 2006 roku, kierował wyłudzeniem usług dźwigowych o wartości 2.654,72 zł, na szkodę Usługi (...) z siedzibą we W.,
- w dniu 18 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci folii stretch o wartości 3.864,96 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w okresie od 24 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem usług wózkiem podnośnikowym o wartości 1.133,99 zł, na szkodę PHU (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 29 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 99.506,25 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,
- w dniu 31 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon samochodowych o wartości 28.486,12 zł, na szkodę (...) z siedzibą w I.,
- w okresie od 2 czerwca 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu (...) w ilości 22,5 tony o wartości 119.407,50 zł, na szkodę PPHU(...)z siedzibą w B.,
- w okresie od 17 maja 2006 roku do 8 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem usług rachunkowych o łącznej wartości 2.500 zł, na szkodę Biura (...) z siedzibą we W.,
- w okresie od 3 marca 2006 roku do 4 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem usług komunalnych o łącznej wartości 1.842,75 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. w C.,
- w dniu 30 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem usługi informatycznej na kwotę 201,30 zł, na szkodę Zakładu (...),
- w dniu 1 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem usługi wykonania sieci komputerowej i sprzętu informatycznego o wartości 1.175,99 zł, na szkodę(...) z C.,
- w dniu 1 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci drutu spawalniczego o wartości 3229,22 zł, na szkodę (...) z siedzibą w P.,
- w dniu 27 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci prętów żebrowanych o wartości 35.123,65 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o.,
- w okresie od 12 kwietnia 2006 roku do 21 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon o łącznej wartości 42.196,48 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B.,
- w dniu 13 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci opon w łącznej kwocie 3.205,57 zł, na szkodę PPH (...) Oddział we W. ul. (...),

- w dniu 11 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem wody pitnej o wartości 677.47zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. Oś. (...), (...)K.,

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem usług transportowych o łącznej wartości 2.684 zł, na szkodę (...) S.A. W. ul. (...),

- w okresie od 2 maja 2006 roku do 15 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem część zapłaty za usługi transportowe w kwocie nie mniejszej niż 600 zł, na szkodę Przedsiębiorstwa (...),

- w okresie od 4 maja 2006 roku do 18 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem usług transportowych o wartości 6.000 zł, na szkodę Przedsiębiorstwo (...), D. ul. (...),

- w okresie od 10 do 19 kwietnia 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci gaśnic proszkowych i śniegowych o wartości 43.932,20 zł, na szkodę P.P.H.U. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. ul. (...),

- w okresie od 28 kwietnia 2006 roku do dnia 10 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem z (...) Sp. z o.o. M. ul.(...)w upadłości, towaru o łącznej wartości 108105,45 zł, na szkodę (...) S.A. w W. ul. (...),

z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

III. w dniu 5 kwietnia 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, w skład której wchodziły osoby wymienione w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadzając do pozornego nabycia przez jednego z członków w/w. grupy - S. M., na podstawie aktu notarialnego (...) z dnia 5.04.2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...) stanowiącej majątek spółki (...), udaremniła zaspokojenie wielu wierzycieli spółki (...), czym działał na szkodę wielu wierzycieli tej spółki, tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowego (...) Sp. z o.o. W., Zakładu (...) W. ulica (...), Zakładu (...) Z. gmina R., (...) Sp. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), Zakładu (...) W., ulica (...), PW (...) N., PW (...) W. ulica (...), PHU (...) W., ulica (...), PPU „(...) (...)” W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W.,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k..

IV. w okresie co najmniej od 5 kwietnia 2006 roku do 03 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do stworzenia pozorów legalności transakcji, przeniesienia własności nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...) pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że jeden z członków tej grupy S. M. dokonał nabycia tej nieruchomości w dniu 5 kwietnia 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę 300.000 zł, po czym dokonał jej zbycia w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę 350.000 zł, a następnie wypłaty w gotówce środków pieniężnych pochodzących z tej transakcji, które przekazał nieustalonej osobie, czym udaremnił stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku oraz czym osiągnął znaczną korzyść majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 350.000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do wejścia w posiadanie skradzionej w Niemczech koparki C. (...), o wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, a następnie przy użyciu podrobionej faktury zakupu, doprowadziła do jej zbycia jako przedmiotu leasingu W. P. (1), z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VI. w okresie co najmniej od 20 kwietnia 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła W. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że przy użyciu podrobionej faktury zakupu skradzionej w Niemczech koparki C. N. 315 C, wartości nie mniejszej niż 508.108,65 zł, wprowadzono w/w. w błąd co do legalności pochodzenia koparki i doprowadzono do przyjęcia od W. P. (1) kwoty nie mniej niż 150.000 zł tytułem wpłaty 30 % wartości koparki z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego

w G., sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VII. w okresie co najmniej od 27 kwietnia 2006 roku do 31 maja 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), usiłowała doprowadzić (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że posługując się podrobioną fakturą zakupu przez Spółkę (...) skradzionej w Niemczech koparki C.(...), wprowadzono w/w w błąd co do legalności pochodzenia koparki i usiłowano przyjąć od (...) S.A. w G. kwotę 355.676,05 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, tytułem wpłaty pozostałej części wartości w/w koparki, lecz zamierzonego celu nie osiągnięto z uwagi na ustalenie przez w/w instytucję leasingową, że koparka pochodzi z kradzieży na terenie Niemiec z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

VIII. w okresie co najmniej od 3 sierpnia 2006 roku do 5 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferowano i doprowadzono do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku

prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadzono ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości 57.176 zł z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

IX. w okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował wspólnie z P. K. (2) działaniami zorganizowanej przez niego i P. K. (2) grupy przestępczej, opisanej w punkcie I, która po faktycznym przejęciu spółki (...), doprowadziła do zbycia wyłudzonego z firmy (...) S.A. ul. (...), D., towaru w postaci 23000 kg prętów stalowych żebrowanych, który za kwotę 43.493 zł został sprzedany firmie (...) z siedzibą w P. gm. K. z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne,

to jest o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

X. w okresie co najmniej od marca 2006 roku do października 2006 roku w W. w województwie (...), G. w województwie (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, kierując działaniami zorganizowanej przez siebie oraz P. K. (2) grupy przestępczej opisanej w punkcie I, działając w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem, wykorzystując założony w (...) S.A. na nazwisko swej żony B. G. rachunek bankowy o numerze (...) przyjmował na ten rachunek poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych oraz wpłat dokonywanych z wykorzystaniem wpłatomatów, środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., w kwocie nie mniejszej niż 157.000 zł, a następnie, podejmując czynności zmierzające do udaremnienia możliwości stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, ustalenia miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie lub orzeczenie przepadku, dokonywał wypłat tych środków pieniężnych w kwocie nie mniejszej niż 126.200 zł oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A.:

- przez członka grupy przestępczej opisanej w punkcie I, a mianowicie na rachunek bankowy M. Z., o numerze (...) kwotę nie mniej niż 12.500,00 zł,

-na rachunek bankowy o numerze (...) na nazwisko E. W., środki pieniężne w łącznej kwocie nie mniejszej niż 11.100 zł, czym osiągnął znaczną korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 157.000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy we Włocławku, wyrokiem z dnia 8 czerwca 2012 r. w sprawie **II K 69/08** orzekł m.in. następująco:

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż materiały do odrębnego postępowania wyłączono wobec G. K. i P. K. (2), zaś S. M. nie był członkiem grupy, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I. 1),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu I.1., a nadto z opisu czynu wyeliminował działanie

na szkodę PHU (...)W. ulica (...), to jest przestępstwa z art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy tych przepisów wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I. 2),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie III i VII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż: opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu I.1. wyroku; czyn opisany w zarzucie VII oraz czyny opisane w zarzucie IX związane z przelewami od firmy (...) S.C. (...) z siedzibą w P. oraz od firmy Hurtownia (...) s.c. są czynami współukaranymi następczymi w stosunku do zarzutu z punktu III aktu oskarżenia; na szkodę (...) Sp. z o.o. w C. wyłudził w okresie od 20 marca 2006 roku do 4 maja 2006 roku usługi komunalne, na które wystawiono faktury VAT nr (...) o łącznej wartości 1.168, 23 zł, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I. 3),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w punkcie IV i V aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż: działał z góry powziętym zamiarem; opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu I.1. wyroku; czyn opisany w zarzucie IX związany z przelewami od W. P. (1) jest czynem współukaranym następczym w stosunku do zarzutu opisanego w punkcie V aktu oskarżenia, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I. 4),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie VI aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu I.1. wyroku, to jest przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I. 5),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia, to jest przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt I. 6),

- oskarżonego G. H. uznał za winnego popełnienia tego, że w okresie od 6 kwietnia 2006r. do 6 czerwca 2006r. we W. woj. (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w punkcie I. 1 wyroku, działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, po założeniu w dniu 6.04.2006r. rachunku bankowego w (...) S.A. nr (...) przyjął na ten rachunek kwotę 4.000 zł tytułem przelewów z rachunku M. Z. i kwotę nie mniejszą niż 8.820 zł z wpłat gotówkowych i wpłat we wpłatomatach pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., czym podejmował czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia lub możliwości ustalenia miejsca ich umieszczenia w kwocie nie mniejszej niż 12.820 zł, to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 12.820 zł (pkt I. 7),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego G. H. kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 4 lat pozbawienia wolności (pkt I. 8),

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie X aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż materiały do odrębnego postępowania wyłączono wobec G. K. i P. K. (2), zaś S. M. nie był członkiem grupy, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt II. 1),

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XI aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu II.1. wyroku, a działanie dotyczy mienia o znacznej

wartości nie mniejszej niż 885,998, 84 zł, to jest przestępstwa 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt II. 2),

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XII i XIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu II.1. wyroku i że działał z góry powziętym zamiarem, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 270 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II. 3).

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XIV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu II.1. wyroku, a działanie dotyczy mienia o znacznej wartości to jest przestępstwa 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art.14 § 1 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt II. 4),

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu II.1. wyroku, to jest przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt II. 5),

- oskarżonego M. Z. uznał za winnego tego, że w okresie od 15 marca 2006 roku do 14 lipca 2006 roku w K. województwo (...) i we W. województwo (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie II. 1 wyroku, po założeniu w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjmował na ten rachunek poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych, wpłat dokonywanych z wykorzystaniem wpłatomatów środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W. w łącznej kwocie 118.200 zł oraz w formie przelewów bankowych od M. S. w kwocie 51.700 zł, a następnie, podejmując czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia lub możliwości ustalenia miejsca ich umieszczenia dokonywał wypłat tych środków pieniężnych oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A. a mianowicie: na rachunek bankowy podejrzanego P. K. (1) o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 1.300 zł; na rachunek bankowy podejrzanego G. H. o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 4.000 zł; na rachunek bankowy podejrzanego P. K. (2), co do którego materiały wyłączono do odrębnego postępowania, założony na nazwisko A. G. o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 34.600 zł; na rachunek bankowy podejrzanego M. S. o numerze (...) kwotę nie mniejszą niż 30.000 zł, to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 169.900 zł (pkt II. 6),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego M. Z. i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt II. 7), z zaliczeniem na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności od dnia 28 października 2007r. do dnia 29 kwietnia 2009r. (pkt II. 8),

- oskarżoną M. S. uznał za winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie XVII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż materiały do odrębnego postępowania wyłączono wobec G. K. i P. K. (2), zaś S. M. nie był członkiem grupy, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności (pkt III. 1),

- oskarżoną M. S. uznał za winną popełnienia czynu zarzuconego jej w punkcie XVIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu III.1. wyroku a działanie dotyczy mienia o znacznej wartości nie mniejszej niż 1.149.584,41 zł, to jest przestępstwa 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył jej karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda stawka (pkt III. 2),

- oskarżoną M. S. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie XIX aktu oskarżenia to jest przestępstwa z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie tego przepisu wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci substancji roślinnej - ziela konopi oznaczonego numerem Drz 832/08 dołączonego do dowodów rzeczowych Sądu Okręgowego we Włocławku nr Drz.13/08 (pkt III. 3).

- oskarżoną M. S. uznał za winną tego, że okresie od 15 marca 2006 roku do 24 maja 2006 roku we W., w województwie (...), biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie III.1. wyroku, po założeniu w (...) S.A. rachunku bankowego o numerze (...) przyjęła na ten rachunek środki płatnicze od M. Z. w postaci przelewu bankowego na kwotę 30.000 zł, pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., które wcześniej w łącznej kwocie 51.700 zł wpłaciła na konto M. Z., a następnie w krótkich okresach czasu dokonywała wypłat tych środków pieniężnych czym podejmowała czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia lub możliwości ustalenia miejsca ich umieszczenia, to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art.12 k.k. i art.65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art.65 § 1 k.k. wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 30.000 zł (pkt III. 4),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonej M. S. i wymierzył jej karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt III.5), której wykonanie na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 3 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. zawiesił warunkowo na okres 5 lat próby, oddając ją w tym czasie pod dozór kuratora sądowego (pkt III. 6);

- oskarżonego P. K. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż materiały do odrębnego postępowania wyłączono wobec G. K. i P. K. (2), zaś S. M. nie był członkiem grupy, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt IV. 1),

- oskarżonego P. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXIV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu IV.1. wyroku, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV. 2),

- oskarżonego P. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXV aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu IV.1. wyroku, a wartość ukrytego sprzętu wynosiła 6.299,62 zł, to jest przestępstwa 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt IV. 3),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia orzeczone wobec oskarżonego P. K. (1) i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt IV. 4),

- oskarżonego P. K. (1) uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVI aktu oskarżenia, to jest od przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (pkt IV. 5),

- oskarżonego M. Ż. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXVII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż materiały do odrębnego postępowania wyłączono wobec G. K. i P. K. (2), zaś S. M. nie był członkiem grupy, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt V. 1),

- oskarżonego M. Ż. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XXVIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu V.1. wyroku, a nadto z opisu czynu wyeliminował

działanie na szkodę PHU (...) W. ulica (...), to jest przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. i art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt V. 2),

- oskarżonego M. Ż. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXIX aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu V.1. wyroku, a zdarzenie trwało do 10 października 2006r., to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku części osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 68.333 zł (pkt V. 3),

- oskarżonego M. Ż. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXX aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż opis grupy przestępczej odpowiada opisowi z punktu V.1. wyroku, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie tych przepisów wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt V. 4),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego M. Ż. i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt V. 5), z zaliczeniem na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności od dnia 13 października 2006r. do dnia 26 stycznia 2007r. (pkt V. 6);

- oskarżonego S. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXXII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał nie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a nadto z opisu czynu wyeliminował działanie na szkodę PHU (...) W. ulica (...), to jest przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt VI. 1),

- oskarżonego S. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXXIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał nie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a zdarzenie trwało do 10 października 2006r., to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku części osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 68.333 zł (pkt VI. 2),

- oskarżonego S. M. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXXIV aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał nie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 216 stawek dziennych po 50 zł każda stawka (pkt VI.3), z zaliczeniem na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności od dnia 11 października 2006. do dnia 26 stycznia 2007r., tj. 108 dni ustalając, iż kara grzywny została wykonana w całości (pkt VI.6);

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego S. M. i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VI. 4), której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. zawiesił warunkowo na okres 5 lat próby oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego (pkt VI. 5);

- oskarżonego S. M. uniewinnił od popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXXI aktu oskarżenia, to jest od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. (pkt VI. 7);

- oskarżonego Z. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie XXXVI aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż działanie dotyczy mienia o znacznej wartości nie mniejszej niż 328.654, 97 zł, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 100 zł każda stawka (pkt VII. 1),

- na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec Z. K. obowiązek naprawienia szkody poprzez wpłacenie na rzecz: PPU (...) Sp. z o.o. W. kwoty 55.882,63 zł, Zakładu (...) W. kwoty 13.957,86 zł, (...) Sp. j. W. kwoty 22.774,85 zł, (...) S.A. T.

kwoty 99.051,57 zł, Zakładu (...) W. kwoty 47.948,32 zł, PW (...) N. kwoty 36.767,35 zł i PW (...) W. kwoty 6 900 zł (pkt VII. 2),

- oskarżonego Z. K. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuczonego mu w punkcie XXXVII aktu oskarżenia, to jest przestępstwa art. 586 k.s.h. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VII. 3),

- oskarżonego Z. K. uznał za winnego tego, że w dniu 10 lutego 2006r. przywłaszczył sobie rzecz ruchomą w postaci wchodzącego w skład małżeńskiej wspólności majątkowej samochodu M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości nie mniejszej niż 40.000 zł, w ten sposób, że zbył przedmiotowy pojazd na rzecz W. K. za kwotę nie niższą niż 40.000 zł, to jest przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VII. 4),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego Z. K. i wymierzył mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt VII. 5), której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. zawiesił warunkowo na okres 5 lat próby oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego (pkt VII. 6);

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w okresie od marca 2006 roku do czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, do której należeli m. in. P. K. (2), G. K., co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, G. H., I. P., a także M. Z., M. S., P. K. (1), T. M., M. Ż. i inne nie ustalone do chwili obecnej osoby, której celem było popełnianie przestępstw w ramach legalnie zarejestrowanej firmy (...) sp. z o.o. polegających na dokonywaniu oszustw, paserstw, posługiwaniu się fałszywymi dokumentami, praniu brudnych pieniędzy i wyprowadzaniu majątku ze spółki to jest przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt VIII. 1),

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w okresie co najmniej od 15 marca 2006 roku do 19 czerwca 2006 roku we W., w województwie (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie VIII.1. wyroku, działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, kierował dokonaniem zamówień oraz odbioru towaru doprowadzając różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego oraz możliwości regulowania zobowiązań w/w spółki, przy czym łączna wartość mienia o znacznej wartości była nie mniejsza niż 952.059,21 zł, za które nie uiszczono i nie zamierzano uiszczyć należności, czym działał na szkodę niżej wymienionych podmiotów:

- w okresie od 29 maja 2006 roku do 1 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci laptopów o wartości 18.534 zł, na szkodę (...) z siedzibą we W.,

- w okresie od 12 maja 2006 roku do 7 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 197.136,14 zł i 52.200 EURO, tj. 205.307,82 zł, na szkodę (...) SA z siedzibą w (...)Z., Szwajcaria i jej oddziału (...) sp. z o.o.,

- w okresie od 16 maja 2006 roku do 25 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 312.167,50 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie od 29 maja 2006 roku do 31 maja 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu o wartości 99.506,25 zł, na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

- w okresie od 2 czerwca 2006 roku do 6 czerwca 2006 roku kierował wyłudzeniem towaru w postaci polietylenu (...) w ilości 22,5 tony o wartości 119.407,50 zł, na szkodę PPHU (...) z siedzibą w B. z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia

30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6 lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in.,

to jest o przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt VIII. 2)

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w dniu 5 kwietnia 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie VIII.1. w celu udaremnienia zaspokojenia wierzycieli spółki (...) kierował pozornym nabyciem przez S. M., na podstawie aktu notarialnego (...) z dnia 5.04.2006 roku zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. przy ul. (...) stanowiącej majątek spółki (...), czym działał na szkodę wielu wierzycieli tej spółki, tj. na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjno - Usługowego (...) Sp. z o.o. W., Zakładu (...) W. ulica (...), Zakładu (...) Z. gmina R., (...) Sp. j. W. ulica (...), (...) SA T. ul. (...), Zakładu (...) W., ulica (...), PW (...) N., PW (...) W. ulica (...), PPU (...) W., ulica (...), (...) Sp. z o.o. ul. (...) W., to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt VIII. 3);

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w okresie co najmniej od 5 kwietnia 2006 roku do 3 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie VIII.1, po faktycznym przejściu spółki (...), kierował doprowadzeniem do stworzenia pozorów legalności transakcji, przeniesienia własności nieruchomości w postaci pensjonatu (...) położonego w C. ul. (...) pochodzącego z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), w ten sposób, że S. M. dokonał nabycia tej nieruchomości w dniu 5 kwietnia 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w G. za kwotę 300.000 zł, po czym dokonał jej zbycia w dniu 3 października 2006 roku na podstawie aktu notarialnego zawartego w Kancelarii Notarialnej w P. za kwotę 350.000 zł, a następnie wypłaty w gotówce środków pieniężnych pochodzących z tej transakcji czym udaremniono stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia oraz zajęcie lub orzeczenie przepadku oraz czym grupa osiągnęła znaczną korzyść majątkową, w kwocie nie mniejszej niż 205.000 zł, przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996r. do 24.10.1996r. oraz od 2.11.1996r. do 18.09.2002r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6-ciu lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in., to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 299 § 1, 5 i 6 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku części osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 68.333 zł (pkt VIII. 4);

- oskarżonego J. G. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie V i VI aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, iż jego udział w grupie przestępczej odpowiada opisowi z punktu VIII.1. i że działał z góry powziętym zamiarem kierując tym czynem, to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. art. 270 § 1 k.k. i art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt VIII. 5),

- oskarżonego J. G. uznał za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie VII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż jego udział w grupie przestępczej odpowiada opisowi z punktu VIII.1. i że kierował tym czynem, to jest przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. art. 11 § 2 k.k. i za to przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k. na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt VIII. 6),

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w okresie co najmniej od 3 sierpnia 2006 roku do 5 października 2006 roku we W., w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie VIII.1. wyroku, po faktycznym przejęciu spółki (...), kierował doprowadzeniem A. i D. małżonków K. do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem w ten sposób, że zaoferowano i doprowadzono do sprzedaży pensjonatu (...) w C., nie informując nabywcy o fakcie zajęcia całości wyposażenia w toku prowadzonego śledztwa I Ds. 24/06, przez co wprowadzono ich w błąd co do wszystkich składników majątkowych i faktycznej wartości sprzedawanej nieruchomości, w wyniku czego ponieśli oni szkodę w wysokości 57.176 zł z tym, że czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od 28.08.1996 roku do 24.10.1996 roku oraz od 02.11.1996 do 18.09.2002 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Gdańsku, sygn. akt IV K 212/97 z dnia 30.10.1998 roku, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku II Wydział Karny, sygn. akt II AKa199/99 z dnia 23.09.1999 roku w wymiarze 6 lat za czyny z art. 280 § 1 k.k. i in., to jest przestępstwa z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt VIII. 7),

- oskarżonego J. G. uznał za winnego tego, że w okresie co najmniej od 15 kwietnia 2006 roku do czerwca 2006 roku w W. w województwie (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie VIII.1. wyroku, działając w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, wykorzystując założony w (...) S.A. na nazwisko swej żony B. G. rachunek bankowy o numerze (...) przyjmował na ten rachunek poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych oraz wpłat dokonywanych z wykorzystaniem wpłatomatów, środki płatnicze pochodzące z korzyści uzyskanych z czynów zabronionych w postaci oszustw i paserstw popełnianych przy wykorzystaniu działalności przejętej spółki z o.o. (...) z W., w kwocie nie mniejszej niż 84.000 zł podejmując czynności zmierzające do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia lub możliwości ustalenia miejsca ich umieszczenia dokonywał wypłat tych środków pieniężnych oraz przekazywał na rachunki bankowe założone w (...) S.A. na rachunek bankowy M. Z., o numerze (...) kwotę w wysokości 12 500 zł to jest przestępstwa z art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 299 § 7 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 84.000 zł (pkt VIII. 8),

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego J. G. i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt VIII. 9), z zaliczeniem na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności od dnia 14 sierpnia 2008r. do dnia 12 lipca 2010r. (pkt VIII. 10),

- oskarżonego J. G. uniewinnił od popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie IX aktu oskarżenia, to jest od przestępstwa z art. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. (pkt VIII. 11);

- wyrok zawiera nadto rozstrzygnięcia wydane na podstawie art. 46 § 1 k.k. (pkt X), o zwolnieniu oskarżonych od uiszczenia opłaty i zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa (pkt XI) oraz o zasądzeniu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym: G. H., M. S. i P. K. (1) z urzędu (pkt XII).

Wyrok powyższy został zaskarżony przez Prokuratora Okręgowego we W. oraz obrońców oskarżonych G. H., M. Z., M. S., P. K. (1), M. Ż., S. M., Z. K. i J. G..

Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego J. G. (pkt VIII.1 i VIII.2) odnośnie przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. opisanego w p-cie I aktu oskarżenia oraz przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. opisanego w p-cie II aktu oskarżenia, a także odnośnie przestępstwa z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanego w p-cie X aktu oskarżenia (pkt. VIII.8)

Na podstawie art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania, tj. art. 410 k.p.k., mającą wpływ na treść wyroku, polegającą na nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, w szczególności wyjaśnień M. Z., w powiązaniu z

wyjaśnieniami M. S., G. H., Z. K. oraz z zeznaniami świadków byłych pracowników pensjonatu (...) i w konsekwencji przyjęciu, że J. G. nie kierował zorganizowaną grupą przestępczą wspólnie z innymi osobami, co do których toczy się odrębne postępowanie i winien odpowiadać za wszystkie wyłudzenia, których członkowie tej zorganizowanej grupy przestępczej dokonali.

2) obrazę przepisów prawa materialnego, mianowicie art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., polegającą na wymierzeniu oskarżonemu J. G. za przestępstwo zakwalifikowane z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. (punkt VIII. 8) kary jednego roku pozbawienia wolności, podczas gdy przewidywana w art. 64 § 2 k.k. sankcja obligowała Sąd do wymierzenia za powyższe przestępstwo kary powyżej roku pozbawienia wolności.

W konsekwencji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przeciwko oskarżonemu J. G. poprzez:

- uznanie go winnym przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. opisanego w p-cie I aktu oskarżenia oraz przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. opisanego w p-cie II aktu oskarżenia;

- podwyższenie kary jednostkowej wymierzonej oskarżonemu J. G. za przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. do 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności

– utrzymanie wyroku w mocy w pozostałej części.

Obrońca oskarżonego G. H. zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary odnośnie tego oskarżonego, na podstawie art. 444 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucając rażącą niewspółmierność kary pozbawienia wolności w stosunku do zarzucanego oskarżonemu czynu przez orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności, gdyż wymierzona przez Sąd I instancji kara pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat ze względu na warunki osobiste oskarżonego, a także ze względu na jego postawę w toczącym się postępowaniu jest zbyt dolegliwa.

W konsekwencji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu G. H. kary łącznej w wysokości 2 lat pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. Z. zaskarżył wyrok w części dotyczącej pkt. 6, tj. orzeczenia środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej, wyrokowi temu zarzucając:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 pkt. 1 i 2 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w zakresie orzeczenia o przepadku w stosunku do oskarżonego M. Z. korzyści majątkowej, w sposób lakoniczny i uniemożliwiający zweryfikowanie rozumowania Sądu, a przede wszystkim skontrolowanie, czy podjęta decyzja była słuszna oraz brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, na jakiej podstawie Sąd ustalił wysokość korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego M. Z.,

a w konsekwencji tych uchybień:

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez niezasadne, nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i częścią zebranych dowodów w sprawie przyjęcie, jakoby oskarżony M. Z., pomimo dokonywanych na jego rachunku bankowym obrotów w łącznej wysokości 169.900 zł, uzyskał z tego tytułu korzyść majątkową w tej samej wysokości.

W oparciu o tak sprecyzowane zarzuty odwoławcze z art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Włocławku, jako Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonej M. S. zaskarżyła wyrok w pkt. X b i Xc, tj. w części dotyczącej orzeczenia o obowiązku solidarnego naprawienia szkody.

Na zasadzie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na błędnym ustaleniu, iż w sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania przepisu art. 46 § 1 k.k. i orzeczenia o obowiązku solidarnego naprawienia szkody, podczas gdy orzeczenie takie jest fakultatywne i w stosunku do oskarżonej M. S. nie powinno zostać orzeczone.

W konsekwencji obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie w stosunku do oskarżonej obowiązku solidarnego naprawienia szkody, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez nałożenie na oskarżoną obowiązku naprawienia szkody w wysokości szkody faktycznie przez nią wyrządzonej.

Obrońca oskarżonego P. K. (1) zaskarżyła wyrok w części dotyczącej oskarżonego P. K. (1), w pkt. IV.1, IV.2, IV.3, IV.4, Xc i d. Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na uznaniu winy oskarżonego P. K. (1), podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie, nie pozwalają na dokonanie takiego ustalenia.

Tak formułując zarzut, obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. K. (1).

Obrońca oskarżonego M. Ż. zaskarżył wyrok odnośnie tego oskarżonego w punkcie V w całości. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niepełną oraz wybiórczą analizę i ocenę materiału dowodowego dotyczącego oskarżonego M. Ż., co w konsekwencji spowodowało niezasadne przypisanie mu sprawstwa wszystkich czynów określonych w sentencji wyroku.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu oskarżonego M. Ż. za winnego popełnienia wszystkich przypisanych mu przez Sąd meriti przestępstw w pkt. V.1-4, tj. z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 299 § 1 i § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., mimo iż brak jest bezspornych dowodów potwierdzających, że oskarżony M. Ż. wykonując sporadycznie obowiązki kierowcy G. H. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej oraz że posiadał on dostateczną wiedzę oraz miał świadomość, iż przekazując informację swojemu koledze S. M. o możliwościach nabycia na bardzo korzystnych warunkach, pensjonatu (...) położonego w C. przy ulicy (...), realizuje zamiar swojego pracodawcy G. H. udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), a także udaremnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków pochodzących z jego sprzedaży lub też ich zajęcie lub orzeczenie przypadku, zaś z treści aktu notarialnego z dnia 10 sierpnia 2006r., a w szczególności jego paragrafu 3 wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że S. M. jako sprzedający poinformował kupujących: A. i D. małż. K. o toczącym się śledztwie oraz o zajęciu nie tylko nieruchomości, ale także jej wyposażenia, a tym samym pokrzywdzeni mieli tego pełną świadomość (k.2726).

Ponadto z daleko idącej ostrożności obrończej:

3. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 k.p.k. polegającą na przyjęciu ustalenia wbrew zasadzie domniemania niewinności - iż M. Ż. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej jeszcze zanim grupa przejęła spółkę (...), co miało wpływ na niewłaściwą ocenę Sądu meriti w zakresie prognozy postępowania M. Ż. w przyszłości,

4. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej 1,6 lat pozbawienia wolności, wynikającą z niezastosowania wobec oskarżonego M. Ż. dobrodziejstwa wynikającego z warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, powodując dolegliwość przekraczającą stopień winy szkodliwości społecznej i warunków osobistych oskarżonego M. Ż., a także wewnętrzną niesprawiedliwość orzeczenia z powodu warunkowego zawieszenia wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności w wobec oskarżonej M. S., a także wymierzenia zbliżonej kary oskarżonemu M. Z..

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części, odmienne orzeczenie co do istoty, przez uniewinnienie oskarżonego M. Ż. od popełnienia wszystkich przypisanych mu przez Sąd I Instancji czynów w pkt. V 1-4, ewentualnie o zmianę wyroku pkt. V.3 przez uchylenie orzeczenia środka karnego w postaci przypadku części osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 68.333 zł oraz w pkt.V.5 przez warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej oskarżonemu M. Ż. kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Obrońca oskarżonego S. M. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w pkt. VI.1-3 w całości, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. poprzez niepełną oraz wybiórczą analizę i ocenę materiału dowodowego dotyczącego oskarżonego S. M., co w konsekwencji spowodowało niezasadne przypisanie mu sprawstwa wszystkich czynów określonych w sentencji wyroku.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu oskarżonego S. M. za winnego popełnienia wszystkich przypisanych mu przez Sąd meriti przestępstw w pkt. VI. 1-3, tj. z art.286 § 1 k.k., art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 3 k.k., art. 299 § 1 i § 5 k.k., mimo iż brak jest bezspornych dowodów potwierdzających, że oskarżony S. M. nabywając przedmiotowy pensjonat (...) na bardzo korzystnych warunkach, posiadał wiedzę oraz miał świadomość, że uczestniczy w czynnościach niezgodnych z prawem, mających na celu udaremnienie zaspokojenia wielu wierzycieli spółki (...), a także udaremnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków pochodzących ze sprzedaży pensjonatu (...) w C., ul. (...) lub też ich zajęcie lub orzeczenie przypadku, zaś z treści aktu notarialnego z dnia 10 sierpnia 2006, a w szczególności jego paragrafu 3 wynika w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, że S. M. jako sprzedający poinformował kupujących: A. i D. małż. K. o toczącym się śledztwie oraz o zajęciu nie tylko nieruchomości, ale także jej wyposażenia, a tym samym pokrzywdzeni mieli tego pełną świadomość (k. 2726).

W konsekwencji obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części, odmienne orzeczenie co do istoty przez uniewinnienie oskarżonego S. M. od popełnienia wszystkich przypisanych mu przez Sąd I instancji czynów w pkt VI.1-3, ewentualnie (z daleko idącej ostrożności obrończej) o zmianę wyroku w pkt VI.2 przez obniżenie wysokości orzeczenia o środka karnym w postaci przypadku osiągniętej korzyści majątkowej z kwoty 68.333 zł do kwoty 5.000 zł, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego Z. K. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w pkt. VII ppkt. 1-5 w całości oraz w pkt. V pkt. 3, w pkt. VI pkt. 2 i w pkt. VIII pkt. 8 w części orzeczenia przypadku korzyści majątkowej w łącznej kwocie 205.000 zł, na podstawie art. 427 § 1 i § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w szczególności art. 4 k.p.k., 5 § 2 k.p.k, art. 92 k.p.k., art. 201 k.p.k w zw. z art. 193 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k., art.410 oraz art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na:

a) nieprzeanalizowaniu w sposób właściwy i wszechstronny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji tego pominięcie istotnych okoliczności sprawy mających wpływ na jego ocenę i prawidłowe ustalenie stanu faktycznego a w szczególności:

- funkcjonowania firmy PPUH (...) Spółka z o.o. we W. w oparciu m. in. o przepisy ustawy z dnia 15 września 2000r. „Kodeks spółek handlowych” i wynikającej z niej zasady subsydiarnej odpowiedzialności członków zarządu spółek z o.o. za jej zobowiązania na podstawie art. 299 k.s.h., co miało wpływ na niezasadne zobowiązanie Z. K. do naprawienia szkody za zobowiązania PPUH (...) spółka z o.o. z siedzibą we W.,

- wartości składników majątku firmy (...) sp. z o.o. we W. oraz wygranych przetargów na realizację inwestycji, które pozwalały na bieżące funkcjonowanie spółki jak i też na zaspokojenie w całości roszczeń wszystkich jej wierzycieli,

- opinii biegłego Dr D. S. w zakresie wyceny wartości udziałów Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. na dzień 28 czerwca 2005 roku, na kwotę 1.319.447,16 zł, która kilkakrotnie przewyższa jej zobowiązania,

- opinii biegłego R. N., a w szczególności jej wniosku końcowego w pkt III. ppkt. 1, że „z uwagi na brak danych (nie ma dokumentacji księgowej za 2005 rok 2006 r.) nie można określić, kiedy zaistniały warunki uzasadniające według przepisów, złożenie wniosku o upadłość Spółki (...) (k. 4195),

- przeprowadzonej w styczniu 2006 roku kontroli Urzędu Skarbowego przedmiotowej spółki (...), która nie wykazała żadnych nieprawidłowości w zakresie jej działalności gospodarczej oraz finansowej, co miało wpływ na niewłaściwą ocenę wyjaśnień Z. K. i ustalenie, że „firma (...) prowadzona przez M. P. (3) wykorzystywała materiał, który zamawiała spółka (...) i w efekcie dochodziło do przenoszenia zysków ze spółki (...) na firmę (...), a w konsekwencji tego działania w 2004 roku spółka (...) utraciła płynność finansową (vide: str. 2 uzasadnienia),

- osobistej pożyczki - we wrześniu 2005 roku - udzielonej przez Z. K. w kwocie 135.000 zł, firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. w celu utrzymania jej płynności finansowej i regulowania jej zobowiązań finansowych, co miało jednocześnie wpływ - zgodnie z zasadami rachunkowości - na zwiększenie się jej zewnętrznego zadłużenia o powyższą kwotę, a tym samym i wpływ na niewłaściwą ocenę, zarówno płynności finansowej spółki (...) przez biegłego R. N. oraz ocenę zamiaru Z. K. doprowadzenia innych podmiotów do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na rzecz firmy (...),

- osobistego poręczenia wekslem z dnia 12 listopada 2005 roku przez Z. K., zobowiązań firmy (...) Sp. z oo. z siedzibą we W. na zabezpieczenie jej zobowiązań wobec firmy (...) S.A. w T., Oddział we W., co miało wpływ na niewłaściwą ocenę wyjaśnień Z. K. w zakresie zamiarów wyłudzenia od pokrzywdzonych mienia czy też usług,

- wydania przez Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 20 listopada 2006 roku wyroku w sprawie IC 1569/06, na podstawie którego został utrzymany w mocy w całości nakaz zapłaty z dnia 18 kwietnia 2006 roku wydany przez Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie INC 23/06, na podstawie którego Z. K. został już zobowiązany do zapłaty na rzecz firmy (...) S.A. z siedzibą w T. kwoty 101.419,76 zł, co powoduje niedopuszczalność orzeczenia ponownego obowiązku naprawienia szkody w tym zakresie,

b) rozstrzygnięciu wszystkich niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego Z. K.,

c) dowolnej i sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego wnioskowania na podstawie wyjaśnień M. Z., wiedzy oraz świadomości Z. K., że „spółkę przejmuje grupa mijająca się z prawem” (vide str. 89 uzasadnienia),

d) niewyjaśnieniu niejasności w opinii biegłego R. N., a także jej sprzeczności z opinią Dr D. S. oraz nieprzeprowadzenie z urzędu dowodu chociażby z bezpośredniego przesłuchania biegłego R. N. na rozprawie, co miało wpływ na niezasadność stanowiska Sądu I Instancji w zakresie zarówno konieczności ogłoszenia upadłości firmy (...), jak i też możliwości zaspokojenia z jej majątku wszystkich wierzycieli,

e) powierzchownym uzasadnieniu wyroku, bez przeprowadzenia analizy wszystkich zebranych w sprawie dowodów i nieuzasadnienia dlaczego nie uznano dowodów przeciwnych, co nie czyni zadość obowiązkowi Sądu wynikającemu z zasady prawdy obiektywnej wynikającej z treści art. 2 § 2 k.p.k. i art.410 k.p.k. oraz uniemożliwia dokonanie kontroli ustalonego stanu faktycznego i prawidłowości jego subsumcji pod określony przepis ustawy karnej

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ jego treść polegający na uznaniu, że Z. K.:

a) działaniem swoim wyczerpał znamiona art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., albowiem w okresie od 13 maja 2005 roku do marca 2006 roku we W., w woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc Prezesem Zarządu „P.:” Sp. z o.o. z siedzibą we W., w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem doprowadził różne podmioty gospodarcze do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd co do stanu majątkowego, możliwości regulowania zobowiązań spółki, nieinformowania tych podmiotów o zamiarze zbycia udziałów spółki i działając w ten sposób pobrał różnego rodzaju towary i usługi o łącznej wartości nie mniejszej niż 328.654,97 zł na wydłużony termin płatności za które nie uiszczył i nie zamierzał uiszczyć należności, czym działał na szkodę jedenastu firm szczegółowo w wymienionych wyroku, mimo iż w rzeczywistości wszystkie towary i usługi o łącznej wartości 329.654,58 zł zostały pobrane i wykorzystane wyłącznie na działalność firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., a ich spłatę w całości zabezpieczały: wynagrodzenia za realizowane na bieżąco inwestycje budowlane, majątek trwały spółki w postaci w pełni wyposażonego pensjonatu (...) w C. o wartości co najmniej 450.000 zł (wyceniony do sprzedaży za 650.000 zł) jak i też jej mienie ruchome w postaci maszyn i urządzeń, a której to spółki wartość udziałów na dzień 28 czerwca 2005 roku biegły Dr D. S. wycenił na kwotę 1.319.447,16 zł, osobiste poręczenie Z. K. wekslem zobowiązań na rzecz spółki (...), a zwłoka w bieżącym regulowaniu zobowiązań na rzecz kontrahentów objętych aktem oskarżenia była spowodowana okolicznościami, których nie mógł przewidzieć (zaległości finansowe innych podmiotów wobec spółki (...)) za wykonane usługi, dodatkowe obciążenie spółki karami umownymi i wykonanie prac zastępczych ani też za które nie był odpowiedzialny Prezes Spółki Z. K. w świetle ustawy „Kodeks Spółek Handlowych”,

b) działaniem swoim wyczerpał znamiona art. 586 Kodeksu Spółek Handlowych albowiem w okresie od 1 stycznia 2005 roku do 15 marca 2006 roku we W., w woj. (...) jako członek zarządu i prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. ul. (...), mając wiedzę o złym stanie finansowym spółki, ponoszonych stratach finansowych i utracie płynności finansowej, mimo powstania warunków uzasadniających upadłość spółki, nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości ww. spółki, mimo iż w rzeczywistości w tym okresie wartość udziałów spółki została wyceniona przez biegłego Dr D. S. na kwotę 1.319.447,16 zł, zaś biegły R. N. nie był w stanie określić, kiedy zaistniały warunki uzasadniające według przepisów zgłoszenie wniosku o upadłość spółki, a ponadto majątek spółki zarówno trwały jak i też ruchomy pozwalał na uregulowanie w całości zobowiązania Spółki na rzecz wszystkich swoich kontrahentów,

c) działaniem swoim wyczerpał także znamiona art. 284 § 1 k.k., albowiem w dniu 10 lutego 2006 roku przywłaszczył sobie rzecz ruchomą w postaci samochodu chodzącego w skład małżeńskiej wspólności majątkowej samochodu M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o wartości nie mniejszej niż 40.000, w ten sposób, że zbył przedmiotowy pojazd na rzecz W. K. za kwotę nie niższą niż 40.000 zł, mimo iż w rzeczywistości przedmiot ten podobnie jak i udziały w spółce były wykazane do rozliczenia we wniosku Z. K. w sprawie o podział majątku wspólnego z byłą jego małżonką E. K. (1) i nigdy nie uchylał się od rozliczenia z tego przedmiotu, z którego i tak nigdy nie korzystała była jego małżonka.

Ponadto z daleko idącej ostrożności obrończej:

3. obrażę przepisów prawa materialnego, tj. art. 299 § 7 k.k., polegająca na orzeczeniu przepadku korzyści majątkowej w łącznej kwocie 205.000 zł od oskarżonego J. G., M. Ż. oraz S. M., mimo iż w rzeczywistości, zgodnie z treścią zdania drugiego tegoż przepisu, powyższa korzyść powinna zostać zwrócona firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W., gdyż korzyść ta pochodziła ze zbycia pensjonatu (...) w C., który stanowił własność tejże spółki.

W konsekwencji obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części, odmienne orzeczenie co do istoty i uniewinnienie oskarżonego Z. K. od popełnienia wszystkich przypisanych mu przez Sąd I instancji czynów w pkt. VII ppkt. 1-5 oraz zmianę orzeczenia w pkt V pkt. 3, w pkt. VI pkt. 2 i w pkt. VIII pkt. 8 w ten sposób, żeby wyeliminować orzeczenie o przepadku korzyści majątkowej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Obrońca oskarżonego J. G. zaskarżył wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego w części, to jest w zakresie punktu VIII.1., VIII.2.; VIII.3., VIII.4., VIII.5., VIII.6., VIII.7., VIII.8., VIII.9. wyroku, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 k.p.k. zarzucając:

I. obrazę przepisów prawa materialnego, mogącą mieć wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 258 § 1 k.k. polegającą na uznaniu, że oskarżony wyczerpał znamiona wskazanego przestępstwa podczas gdy, oskarżony nie miał świadomości przynależności do związku lub zorganizowanej grupy, z którą wiąże się gotowość do uczestniczenia w prowadzonej działalności przestępczej.

b) art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., 294 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. poprzez błędną wykładnię i zastosowanie tych norm do oceny czynów oskarżonego, przy dokonanych ustaleniach Sądu, polegającą na uznaniu, że oskarżony jako sprawca kierowniczy w m.in. celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (punkt VIII. 2,VIII. 4,VIII. 5,VIII. 6,VIII. 7 wyroku) oraz udaremnił zaspokojenie wielu wierzycieli spółki (...) (punkt VIII. 3 wyroku), w sytuacji gdzie rola oskarżonego ograniczała się jedynie do pośrednictwa przy zakupie spółki (...).

II. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) art. 410 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez nieuwzględnienie przy ferowaniu wyroku okoliczności ustalonych w toku procesu na korzyść oskarżonego J. G., a mianowicie oparcie rozstrzygnięcia wyroku w zasadzie tylko na pomówieniu przez M. Z. i M. S., jako stanowiących dowód z pomówienia przy jednoczesnym braku rygorystycznego oraz wszechstronnego rozważenia okoliczności stanu faktycznego wymaganych przy uznaniu dowodu z pomówienia oraz braku oparcia rozstrzygnięcia wyroku w tym zakresie na innych dowodach;

b) art. 7 k.p.k., polegającą na dowolnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego co w konsekwencji doprowadziło do na wydania orzeczenia na podstawie niewiarygodnych i niepełnych dowodów;

c) art. 4 k.p.k. w zw. art. 5 § 2 k.p.k., polegającą na rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oraz na zaniechaniu badania okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego i uwzględnianiu jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego;

III. z ostrożności procesowej - błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na sprzeczności ocen i wniosków wyprowadzonych przez Sąd z okolicznościami ujawnionymi w toku przewodu sądowego, a zwłaszcza w oparciu orzeczenia na pomówieniach M. Z. i M. S., nieodpowiadającej prawidłowości logicznego rozumowania, wyrażający się niesłusznym uznaniem, że oskarżony popełnił wskazane w akcie oskarżenia czyny, mimo braku potwierdzających te fakty wiarygodnych i obiektywnych dowodów oraz wątpliwości w tej materii, wynikających nie tylko z materiału dowodowego zebranego w sprawie, ale również doświadczenia życiowego;

W rezultacie obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części, poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie w zaskarżonej części wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora jest tylko częściowo zasadna, podobnie jak apelacje obrońców oskarżonych M. Z., M. S., M. Ż., S. M. i J. G., aczkolwiek każda z nich w różnym stopniu, co skutkowało zmianą wobec tych oskarżonych zaskarżonego wyroku bądź uchyleniem wyroku w części i przekazaniem sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania. Natomiast apelacja obrońcy oskarżonego Z. K. zasługiwała na uwzględnienie w takim stopniu, że koniecznością stało się uchylenie wyroku odnośnie tego oskarżonego w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania. Z kolei apelacje obrońców oskarżonych P. K. (1) i G. H. przedstawiają się jako oczywiście bezzasadne.

Odnośnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego G. H. należy stwierdzić, że co do tego oskarżonego nie został złożony wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku, stąd też Sąd odwoławczy nie był zobligowany do przedstawienia motywów wyroku w zakresie dotyczącym tej apelacji (art. 423 § 1a k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k.). W konsekwencji ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, do których odnoszą się pozostałe wywiedzione apelacje.

Niezbędna jest jeszcze jedna uwaga natury ogólnej, związana z koniecznością odniesienia się do szczegółowych zarzutów zawartych w poszczególnych omawianych apelacjach. Ma bowiem to także i takie znaczenie, że kwestie poruszane przez autorów tych środków odwoławczych częstokroć wzajemnie się przenikają, a nawet wręcz pokrywają, stąd też nie wymagają każdorazowego powtarzania. Są więc odpowiednio aktualne w odniesieniu do zarzutów stawianych równolegle przez pozostałych skarżących.

Dla zachowania przejrzystości wywodów należało w pierwszej kolejności przystąpić do rozważenia zarzutów apelacji obrońcy oraz Prokuratora, dotyczących tego samego oskarżonego, tj. J. G.. Apelacja obrońcy jest oczywiście dalej idąca, tym niemniej łączącym je zagadnieniem jest kwestia udziału tego oskarżonego w grupie przestępczej, przy czym skarżący prezentują w tym zakresie przeciwstawne argumenty wobec stanowiska zajętego w tej mierze przez Sąd Okręgowy.

Określenia wymaga zarazem rzeczywista treść apelacji obrońcy oskarżonego, gdy chodzi o sformułowane w niej zarzuty obrazu prawa materialnego. Niekwestionowane jest utrwalone stanowisko orzecznicze, że obraza prawa materialnego polega na wadliwym jego zastosowaniu (lub niezastosowaniu) w orzeczeniu opartym na prawidłowych ustaleniach faktycznych. Nie ma obrazu prawa materialnego, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń przyjętych za jego podstawę. Jeżeli zatem odwołujący się kwestionuje zastosowaną w wyroku kwalifikację prawną, ponieważ w działaniu oskarżonego dopatruje się innego od przypisanego mu przestępstwa, to podstawą takiej apelacji może być tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku (art. 438 pkt 3), a nie zarzut obrazu prawa materialnego określonej w art. 438 pkt 1 (por.: wyrok SN z dnia 23.07.1974 r., V KR 212/74, OSNKW 1974/12/233, z glosą aprobującą W. Daszkiewicza, Przegląd orzecznictwa, PiP 1975, z. 12, s. 130 oraz M. Cieślaka, Z. Dody, Przegląd orzecznictwa, Palestra 1975, z. 7-8, s. 35).

Obrońca oskarżonego J. G. postrzega kwestię udziału tego oskarżonego w grupie przestępczej z pozycji diametralnie odmiennej niż czyni to Prokurator, czemu dał wyraz także w piśmie – odpowiedzi na apelację Prokuratora (k. 14591-14593). Dopatruje się mianowicie obrazu prawa materialnego, polegającej na przyjęciu, że oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 258 § 1 k.p.k., w sytuacji gdy oskarżony nie miał świadomości przynależności do tej grupy, z którą wiązała się gotowość do uczestniczenia w prowadzonej działalności gospodarczej.

Twierdzenie skarżącego, co do zaistnienia również obrazu przepisów prawa materialnego, tj. art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k., jest zaś pochodną swoistego traktowania przez niego jako jedyne dowodu w sprawie wyjaśnień oskarżonego J. G. i wynikającego stąd przekonania, że rola tego oskarżonego ograniczała się jedynie do pośrednictwa przy zakupie spółki (...).

W rzeczywistości zatem sformułowane zarzuty w omawianym zakresie należało rozpatrywać przez pryzmat błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, a zatem w tej kategorii uchybień, które obrońca wyartykułował odrębnie, opatrując alternatywnym zapisem, że czyni to „z ostrożności procesowej”.

W świetle ustaleń poczynionych przez sąd a quo co do sprawstwa oskarżonego J. G., argumenty obrońcy uznać należy jednak za chybione. Sąd a quo, w odróżnieniu od skarżącego, we wszystkich kwestiach dotyczących przypisanych temu oskarżonemu czynów opierał się na całokształcie przeprowadzonych dowodów. Ocena wyjaśnień oskarżonego J. G. sprowadza się zaś do wysnucia prawidłowego wniosku, że jego wyjaśnienia tylko w niewielkiej mierze brzmią wiarygodnie.

W tym miejscu zwrócenia uwagi wymaga to, że nietrafny jest również zarzut, wyartykułowany w uzasadnieniu apelacji, co do naruszenia przez sąd a quo art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. z uwagi na to, że sąd ten, zdaniem skarżącego, nie wypowiedział się w należyty sposób, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, nie mamy do czynienia w badanej sprawie z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku, które nie spełniałoby (z wyjątkami omówionymi w dalszej części) minimalnych wymogów określonych w art. 424 § 1 k.p.k. Stąd też nie powoduje to w swej istocie niemożności skontrolowania wyroku. Trzeba jednocześnie mieć bowiem na uwadze to, że "ustalenia faktyczne" będące podstawą dokonywanej subsumcji pod normy prawa karnego znajdują się w wyroku, nie zaś w pisemnym jego uzasadnieniu (zob. wyrok SN z dnia 31.01.2013 r., II KK 70/12, LEX nr 1294448), do którego sporządzenia dochodzi przecież po wydaniu wyroku, co wskazuje na to, że obraza przepisu art. 424 k.p.k. nigdy nie jest naruszeniem prawa procesowego, mającym wpływ na treść orzeczenia (por. wyrok S. Apel. w Warszawie z dnia 12.04.2013 r., II AKa 95/13, LEX nr 1312112).

Powracając zatem do zasadniczego nurtu rozważań stwierdzić trzeba, że trafność ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd a quo odnośnie zawinienia oskarżonego J. G. nie budzi wątpliwości. Skarżący zaś w tej materii formułuje jedynie polemiczne kontrargumenty, które nie zasługują na uwzględnienie, z powodów niżej przytoczonych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, sąd a quo w przeprowadzonej ocenie dowodów utrzymał się w granicach zakreślonych treścią przepisu art. 7 k.p.k., a zatem nie ma racji obrońca, że sąd ten dokonał „nieprawidłowej, a wręcz dowolnej” oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Podkreślenia wymaga to, że twierdzenie o dowolności oceny przeprowadzonych dowodów nie może wynikać z subiektywnych tylko zapatrywań w tej materii podmiotu, który osąd taki wydaje. Skarżący nie wykazał zasadności swojej sugestii, że ocena dowodów w sprawie została przeprowadzona w sposób „dopasowany do uprzednio przyjętej przez Sąd I instancji wersji zdarzeń”, a wydając wyrok sąd ten „dokonał powierzchownej i „wygodnej” analizy stanu faktycznego”. Jak się wydaje uzasadnieniem takiego stanowiska jest przede wszystkim to, że zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy nie uwzględnił dowodów świadczących na korzyść oskarżonego. Idąc śladem tak sformułowanego zarzutu stwierdzić trzeba, że obrońca w głównej mierze akcentuje to, że „Sąd w zasadzie cały wyrok opiera na dowodach z pomówienia” (chodzi o pomówienie dokonane przez współoskarżonych M. Z. i M. S.). Skłania go to w konsekwencji do sformułowania tezy o poszlakowości procesu, wobec niemożności zweryfikowania w procesie elementów zawartych w pomówieniu dowodami niewątpliwymi, a to dlatego, że „ich zwyczajnie nie było lub nie mogły zostać wykorzystane”, co wiąże z koniecznością zastosowania art. 5 § 2 k.p.k. Bezsprzecznie, taka argumentacja to za mało, by móc ją podzielić. Wszak proces poznania w postępowaniu karnym ma charakter historyczny i zawsze w mniejszym lub większym stopniu tego rodzaju ocenę „poszlakowości” można byłoby sformułować. Skarżący wprawdzie przytacza zalecenia, wynikające z ukształtowanej linii orzeczniczej co do oceny pomówienia jako pełnowartościowego dowodu w sprawie, to jednak na tym zasadniczo poprzestaje, ograniczając się tylko bardzo ogólnie do wskazania, że w ocenie elementów pomawiających wyjaśnień, jego zdaniem sąd a quo dopuścił się uchybień.

Zwrócenia uwagi wymaga też to, że skarżący swoje rozważania o dowodach poszlakowych zdaje się czynić przy założeniu, że dowody z pomówienia nie są wiarygodne. Jednocześnie skarżący w uzasadnieniu apelacji sam wskazuje na to, że dowód z pomówienia nie podlega dyskwalifikacji, jednakże stanowi dowód szczególny, wymagający ponadstandardowych zabiegów przy jego ocenie. W nawiązaniu zaś do wywodów skarżącego co do korelacji istniejącej pomiędzy dowodami poszlakowymi a zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. stwierdzić należy, iż zasada ta odnosi się do całości postępowania dowodowego i nie stanowi immanentnej cechy właściwej tylko dowodom pośrednim (poszlakowym).

Stanowisko sądu a quo przedstawia się jednak odmiennie, a co za tym idzie teza skarżącego o niezamkniętym łańcuchu poszlak upada. Sąd Okręgowy dysponował bowiem dowodami bezpośrednimi. Nie popełnił błędu dając wiarę zmienionym wyjaśnieniom M. Z. (złożonym na rozprawie w dniu 6.10.2010 r.), mającym w rzeczywistości charakter tzw. pomówienia złożonego. Dostrzegał zatem to, że całościowo nie były to wyjaśnienia jednolite, jak również to, że oskarżony ten wykazywał tendencję do umniejszania własnej roli, jednakże z drugiej strony był to oskarżony, który mógł nabyć przekazywaną wiedzę: działał pod fałszywym nazwiskiem, brał czynny udział w większości transakcji,

pełnił wiodącą rolę w działalności przyjętej spółki, obracał na koncie największą ilością gotówki. Obciążając również samego siebie oskarżony M. Z. poniósł odpowiedzialność karną, związaną z wymierzeniem mu finalnie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, a zatem nie został potraktowany w sposób szczególnie łagodny. Skarżący nie dostrzega już tego, co nastąpiło w wykonaniu sądu a quo, a mianowicie, że nie dał on wiary kolejnym, złożonym po upływie roku wyjaśnieniom M. Z., obciążającym jeszcze bardziej oskarżonego J. G., dostrzegając, że było to wynikiem zaistniałych w tym czasie nieporozumień między oskarżonymi na tle innych spraw karnych prowadzonych w kraju. Ocena tych wyjaśnień nie była więc tak bezrefleksyjna i jednostronna, jak utrzymywał to obrońca. Podobnie rzecz przedstawia się odnośnie wyjaśnień oskarżonej M. S., która zmieniła swoje pierwotne wyjaśnienia, potwierdzając ostatecznie, że zdawała sobie sprawę z procederu, w którym brała czynny udział. Obciążyła m. in. oskarżonego J. G. wprawdzie w mniejszym stopniu niż uczynił to oskarżony M. Z., ale także na miarę swojej w tym zakresie wiedzy. Zwrócenia uwagi wymaga wreszcie to, że oskarżonego J. G. obciążył w swoich zmienionych wyjaśnieniach także oskarżony G. H., który przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. To, że oskarżony J. G. był jedną z ważniejszych osób w spółce (...) wynika także z zeznań oskarżonego Z. K., co skarżący również pomija. Przytoczone relacje korespondują zatem ze sobą i znajdują wzajemne potwierdzenie. Nie jest więc tak, że sąd a quo bazował przede wszystkim li tylko na wyrwanych z kontekstu wyjaśnieniach oskarżonego M. Z..

W konsekwencji sąd a quo słusznie przyjął, że rola oskarżonego nie ograniczała się do pośrednictwa przy zakupie spółki (...). Rzetelność intencji oskarżonego należy również postrzegać poprzez fakt posługiwania się przezeń innym nazwiskiem, czego obrońca także już nie dostrzega, a którą to okoliczność sąd a quo miał na uwadze, bo wynika ona z dokonanych ustaleń faktycznych.

Świadomość przynależności do grupy jest podstawową przesłanką przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. Sąd a quo nie popełnił błędu, skoro w tej mierze opierał się na wyjaśnieniach oskarżonego M. Z.. Znajdują one poparcie we wszystkich tych dowodach, na podstawie których został sformułowany pogląd, że oskarżony J. G. był ważną osobą w grupie. Dlatego też nie sposób podzielić argumentu skarżącego, że nie wykazano w sprawie, aby oskarżony J. G. chociażby tylko godził się z możliwością przynależności do takiej grupy. Nie ma w tej mierze istotnego znaczenia użyte przez sąd a quo określenie udziału J. G. w przestępstwie jako „dość czynny”. Chybiony jest zarzut skarżącego, że Sąd Okręgowy nie wykazał, iż działania podjęte przez tego oskarżonego(i pozostałych) „realizowane były w ramach zorganizowanego układu działającego na podstawie czegoś więcej niż porozumienie”. W realiach sprawy wykazano nie tylko to, że skład osobowy grupy był co najmniej trzyosobowy, ale i to, że istniał wymagany minimalny stopień jej zorganizowania. To zaś, że grupa ta posiadała założony cel, polegający na wielokrotnym popełnianiu przestępstw wynika także z ustaleń co do dokonanych następczo przestępstw, intencji towarzyszących przejęciu Spółki (...), jak i też okresu dokonywania wyłudzeń, to jest stosunkowo krótkiego dystansu czasowego, co wiązało się z wykorzystywaniem w tym celu dotychczasowej dobrej opinii kontrahentów o ww. Spółce.

To, że oskarżony J. G. nie był osobą, która decydowała o podziale zysków w grupie nie świadczy o braku jego przynależności do tej grupy. Sąd Okręgowy okoliczność tę miał bowiem na uwadze przede wszystkim w kontekście badania kwestii kierowania tą grupą, a nie tylko przynależności do niej. Nie ma zatem powodów, aby negatywne w zakresie kierowania grupą ustalenie skutkowało brakiem możliwości przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

Jak najbardziej krytycznie, w świetle przytoczonych rozważań, należy odnieść się do twierdzenia obrońcy, że rolę oskarżonego w omawianym przestępstwie „można nazwać wręcz epizodyczną”. Udzielanie pomocy materialnej członkowi grupy jest z reguły typowym postępowaniem wewnątrzgrupowym. Trudno jednak zrozumieć skarżącego, gdy twierdzi, że z takiej pomocy oskarżony nie korzystał, choćby w świetle tego ustalenia, że dysponował on samochodem z kierowcą. Z kolei takie zachowania jak nieudostępnianie grupie lokalu, czy też niewniesienie wkładu pieniężnego nie stanowią konstytutywnych przesłanek wymaganych dla przyjęcia przynależności do grupy. Podobnie jak zakładanie rachunku bankowego na swoje nazwisko. W tej ostatniej kwestii należy zwrócić uwagę na to, że oskarżony J. G. wykorzystywał dla celów grupowych rachunek swojej żony, czego skarżący także już nie eksponuje, a co winien uczynić gwoli ścisłości argumentacji.

Z faktu braku możliwości wyróżnienia jednoznacznego przywódcy grupy nie wynika wniosek o nieposiadaniu przez grupę wyodrębnionej struktury organizacyjnej. Wszystko sprowadza się bowiem w realiach sprawy zasadniczo tylko do ustalenia czy kierownictwo to było jednoosobowe czy kolektywne. Zagadnienie to zostało rozstrzygnięte przez Sąd Okręgowy na korzyść oskarżonego. Grupa miała więc ośrodek decyzyjny, określony podział ról i strukturę, a jej członkowie, w tym oskarżony J. G., mieli pełną świadomość uczestniczenia w takich strukturach.

Trzeba jednak wyraźnie wskazać na to, że rozważania skarżącego co do przypisania oskarżonemu J. G. kierownictwa w grupie na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. Z. są bezprzedmiotowe, bo takiego ustalenia sąd a quo przecież nie dokonał. Racje obrońcy, że sprawstwa kierowniczego oskarżonego nie poparto żadnym dowodem są w tych warunkach oczywiste. Natomiast przypisanie mu kierowania pewnymi działaniami w niektórych transakcjach jest ustaleniem odmiennym od kwestionowanego kierowania grupą.

Reasumując, stwierdzić trzeba, że skarżący nie wykazał, aby ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd Okręgowy odbyła się z rażąco szkodą dla oskarżonego, w szczególności poprzez obrazę art. 5 § 2 k.p.k. Zupełnie niezasadne jest formułowanie wniosku, że sąd orzekający w sprawie co prawda powziął wątpliwości co do ustaleń faktycznych, ale wobec braku możliwości ich usunięcia, rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Rzecz przedstawia się bowiem zupełnie odmiennie, czego skarżący nie chciał wprost wyrazić, bo osłabiałoby to zapewne siłę jego argumentacji. Mianowicie sąd a quo, dostrzegając wątpliwości co do możliwości stwierdzenia faktu kierowania grupą przez oskarżonego J. G. przypisał mu tylko działanie właściwe dla przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. W konsekwencji zaś ograniczył jego odpowiedzialność karną do kilku jednostkowych przestępstw, w tym do tych, z którymi związane było sprawstwo kierownicze w rozumieniu art. 18 § 1 k.k. Sąd a quo stanowisko swoje w tej mierze wyraził przekonywująco, a szczegóły obciążające oskarżonego tym sprawstwem wynikają również z opisu przypisanych mu czynów (pkt VIII.2 – VIII.7).

Tytułem podsumowania należy stwierdzić, że skarżący nie wykazał zasadnie naruszenia art. 410 k.p.k. w powiązaniu z treścią art. 5 § 2 k.p.k. Zupełnie też dowolny jest argument, sprowadzający się tylko do stwierdzenia, że sąd a quo zaniechał badania okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a uwzględnił jedynie okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego, bowiem w rzeczywistości sąd meriti nie sprzeniewierzył się zasadzie obiektywizmu, określonej w art. 4 k.p.k.

Godzi się w tym miejscu jeszcze raz wskazać na to, że sąd a quo nie podchodził bezkrytycznie do zebranych w sprawie dowodów, czego wymownym przykładem jest również uniewinnienie oskarżonego J. G. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

W tych warunkach zasadność przypisania oskarżonemu poszczególnych przestępstw nie budzi wątpliwości. Skarżący żadnych innych konkretnych zarzutów, wymagających odrębnego ustosunkowania się, w tej materii nie przedstawił. Wskazać jedynie należy, odnośnie przestępstw przypisanych oskarżonemu J. G. w punktach VIII. 4 i VIII. 8, nadto na to, że odpowiedzialność karna za przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. ma być niezależny od przestępstw źródłowych. W tej kwestii Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko zawarte w Uchwale SN z dnia 18.12.2013 r., I KZP 19/13 (opubl.: OSNKW 2014/1/1, LEX nr 1403596, Biul. SN 2013/12/22), że przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są wymienione w tym przepisie "środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości" pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia czynu zabronionego, a sprawcą przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. może być również sprawca czynu zabronionego, z którego popełnieniem związana jest korzyść stanowiąca przedmiot czynności wykonawczej. W realiach sprawy nie ma zatem rozdzwiewku pomiędzy korzystaniem z owoców przestępstwa a praniem brudnych pieniędzy.

Odnosząc się do apelacji Prokuratora, wniesionej na niekorzyść oskarżonego J. G. stwierdzić trzeba, że skarżący nie ma racji, gdy domaga się przypisania oskarżonemu J. G. popełnienia przestępstwa określonego w art. 258 § 3 k.k.

Sąd Okręgowy w tej materii przeprowadził pełne postępowanie dowodowe, a wysnute z przeprowadzonych dowodów wnioski są prawidłowe i na akceptację zasługują. Prokurator polemizuje zatem jedynie z prawidłowymi ustaleniami sądu a quo, który trafnie w tej mierze posłużył się przepisem art. 5 § 2 k.p.k. Prokurator nie wykazał zaś zasadnie, aby w tej kwestii zastosowanie tego przepisu było nieprawidłowe. Sąd Okręgowy wskazał, że oskarżony J. G. był jedną z ważniejszych osób z spółce (...), a na taką ocenę składały się także wyjaśnienia współoskarżonego M. Z.. Myli się skarżący utrzymując, że już z wypowiedzi tego oskarżonego wynika, że J. G. pełnił kierowniczą rolę w grupie, bowiem nie uwzględnia tego, że te wypowiedzi są tylko subiektywną oceną odczuć oskarżonego M. Z., wynikającą zasadniczo jedynie z obserwowania przez niego zaistniałych z jego udziałem sytuacji, w tym jego kontaktów z oskarżonym J. G.. Skarżący pomija to, na co zwrócił uwagę M. Z., a mianowicie, że za najważniejszego w całej trójce oskarżony ten postrzegał P. K. (2). Trzeba też zauważyć, że sformułowania o kierowaniu działaniami i wydawaniu poleceń nie są tożsame ze stwierdzeniami, że J. G. kierował zorganizowaną grupą przestępczą, a wydawane przez niego polecenia wynikały z tego właśnie kierownictwa. Z wyjaśnień oskarżonego M. Z. trudno też jednoznacznie wnioskować, że kierownictwo w grupie przestępczej było trzyosobowe. Zresztą sam skarżący osłabia siłę swojego zarzutu co do wymowy wyjaśnień tego oskarżonego, gdyż odwołuje się nadto do dowodów, które jego zdaniem w powiązaniu z wyjaśnieniami M. Z. dają pełny obraz kierowania grupą przez J. G.. Wbrew twierdzeniom skarżącego z treści uzasadnienia wyroku wynika, że sąd a quo uwzględniał okoliczności wynikające z tych dowodów. Niewątpliwie rola J. G. w przejściu spółki (...) przez grupę przestępczą była znacząca, to jednak nie oznacza, że przesądza to omawianą kwestię. O ile zgodzić się trzeba z tym, że polecenia wydawane przez J. G. były wiążące dla pozostałych członków grupy, to jednak już zupełnie dowolne jest twierdzenie skarżącego, że J. G. wydawał je w ramach „swego kierownictwa zorganizowaną grupą przestępczą”. Sformułowania oskarżonego Z. K. o „zdalnym sterowaniu pozostałymi członkami grupy przestępczej” oraz o decydowaniu wspólnie z K. o jego stanowisku w sprzedanej spółce również są tylko jego spostrzeżeniami. Nie budzi wątpliwości to, że podobny charakter, a zatem subiektywnych odczuć i spostrzeżeń, choć dokonanych z odmiennej pozycji osoby pozostającej poza grupą, miały zeznania świadków A. R. (1), E. K. (2), A. U. i A. R. (2), według których J. G. był osobą ważną w grupie, wydawał polecenia, a nawet beształ członków grupy. Nie zmieniają tej oceny dokonane przez nich obserwacje dotyczące tego, że J. G. wyróżniał się ubiorem, sposobem bycia i jako jedyny z członków grupy przestępczej miał własnego kierowcę i jeździł samochodem lepszej marki niż prezes G. H..

Argumentu związanego z listem kierowanym przez oskarżonego J. G. do M. Z., dołączonego na etapie postępowania sądowego, także nie można podzielić, gdyż nie są jednoznaczne intencje, jakie towarzyszyły wysłaniu tego listu. Sąd Okręgowy zaś słusznie zwraca uwagę na to, że oskarżony J. G. w swych wyjaśnieniach częstokroć mijał się z prawdą, natomiast oskarżony M. Z. nie był wolny od umniejszania własnej roli w przestępczym procederze.

Nie może też być argumentem na kierowniczą rolę w grupie to, że w innych toczących się postępowaniach takie zarzuty postawiono oskarżonemu J. G. odnośnie tej samej grupy przestępczej, ale w innym okresie czasu, bo sprzeciwia się to w pierwszej kolejności zasadzie domniemania niewinności.

Nie jest również jednoznacznie wymowny dowodowo argument, na potwierdzenie racji skarżącego, sprowadzający się do stwierdzenia, że skoro u oskarżonego J. G. znaleziono robot czyszczący K. (...) oraz galanterię skórzaną, wyłudzone przez grupę i skoro znalazły się one w jego posiadaniu w okresie późniejszym niż organizacja grupy i przejście spółki, to stanowi to dowód, że w tym późniejszym okresie funkcjonowania spółki miał on kontakt z członkami grupy przestępczej i kierował ich działalnością, wskazując nawet jakie artykuły są mu potrzebne.

Zgadzać się z twierdzeniem skarżącego, że kierowanie zorganizowaną grupą może mieć charakter kolektywny, polegając na faktycznym sprawowaniu w takim układzie kontroli nad działalnością grupy, możliwością wydawania poleceń i podejmowania zasadniczych decyzji, stwierdzić jednak należy, że w realiach sprawy sąd a quo słusznie wskazał na to, że z zebranych dowodów nie sposób jest ustalić, czy kierownictwo grupą było jednoosobowe (P. K. (2) albo P. K. (3)), dwu czy trzyosobowe. Wątpliwość, która w tym zakresie w odniesieniu do oskarżonego J. G. powstała, została z należytą ostrożnością rozstrzygnięta w trybie art. 5 § 2 k.p.k.

Skarżący podkreśla w tej materii nietrafność wniosku sądu a quo co do tego, że kieruje grupą ten, kto decyduje o podziale zysków, czyli najważniejszej kwestii dla grupy przestępczej. Kwestii tej nie należy jednak nadmiernie eksponować. Bezsprzecznie trzeba zgodzić się z tym, że z pewnością częstokroć jest w grupach przestępczych tak, że „rządzi ten, kto decyduje o pieniądzach”. Trafność tego wniosku nasuwa się nieodparcie w przełożeniu na realia sprawy, w której mamy do czynienia z wielością przestępstw dokonanych przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wnioskowanie sądu a quo w tej materii nie jest jednozdaniowe, lecz poparte jest posiłkowo analizą przebiegu gotówki między oskarżonymi (s. 82 uzas.). Z analizy tej wynika m. in. to, że obroty na koncie, którym posługiwał się J. G. były nieporównywalnie mniejsze niż na koncie, z którego korzystał P. K. (2). Godzi się jeszcze wskazać na to, że P. K. (2) odmówił składania zeznań, a zatem sąd a quo nie miał procesowej możliwości uzyskania od niego odpowiedzi na pytania w tej materii.

Nie ulega wątpliwości, że kwestie dotyczące istnienia grupy, w świetle ustaleń sądu a quo nie są problematyczne, to jednak właśnie brak jest dowodów wskazujących na faktyczną rolę sprawowaną w jej strukturach przez oskarżonego J. G.. Z tego, że był on z pewnością ważną osobą w grupie nie wynika fakt jego kierowniczej działalności, choćby tylko w formie kolektywnej. Konstatacja, że J. G. nie był osobą, która decydowała o podziale zysków jest z pewnością trafna. Uwzględnienie dowodów wskazywanych przez skarżącego, tylko w jego subiektywnym odczuciu nie pozostawia żadnych wątpliwości co do kierowniczej roli oskarżonego w grupie. Zdaniem Sądu Apelacyjnego sąd a quo zasadnie wskazał na to, że są to dowody niewystarczające do dokonania niebudzącego wątpliwości ustalenia w tej kwestii. Na miarę przeprowadzonych dowodów jest zatem stwierdzenie, że dopóki istnieje wątpliwość, czy kierownictwo było dwu – trzysobowe, czy może na czele grupy stał P. K. (2), albo P. K. (3), przypisanie J. G. działania w ramach art. 258 § 3 k.k. zgodnie z zasadą wynikającą z art. 5 § 2 k.p.k. nie jest możliwe i dlatego należało przyjąć, iż oskarżony J. G. był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Nie jest w efekcie tak, że sąd a quo przyjmując, iż oskarżony J. G., kierując poszczególnymi działaniami członków grupy przestępczej, nie kierował tą grupą, doprowadził niejako do wewnętrznej sprzeczności wyroku. Zupełnie zrozumiałe jest w tych warunkach to, że oskarżony nie poniósł odpowiedzialności za wszystkie wyłudzenia, jakich grupa w tym czasie dokonała.

Apelacja Prokuratora przedstawia się natomiast zasadnie, w zakresie zarzutu obrazy prawa materialnego. Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonemu J. G. karę roku pozbawienia wolności za przypisane mu w punkcie VIII. 8 przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. nie uczynił bowiem zadość przepisowi art. 65 § 1 k.k. Z treści tego przepisu wynika to, że przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k., stosuje się także m. in. do sprawcy, który popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie. Z treści zaś art. 65 § 2 k.k. wynika, że do sprawcy przestępstwa z art. 258 mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące sprawcy określonego w art. 64 § 2, z wyjątkiem przewidzianego w tym przepisie zaostrzenia kary. Trzeba zatem zaznaczyć, dla pełnego obrazu konstrukcji zarzutu, że obostrzenie wynikające z przepisu art. 65 § 1 k.k. ma zastosowanie dopiero wówczas, gdy sprawca bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej lub związku przestępczym i popełnia w ramach tych struktur chociaż jedno przestępstwo, a więc dopuszcza się co najmniej dwóch przestępstw pozostających w zbiegu realnym, tj. czynu z art. 258 k.k. (w którejkolwiek z form sprawczych) i określonego przestępstwa jednostkowego (zob. wyrok S. Apel. w Gdańsku z dnia 28.05.2013 r., II AKa 89/13, LEX nr 1327507).

Z taką sytuacją rzeczywiście mamy w sprawie do czynienia. Oskarżony J. G. został bowiem skazany za popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. (pkt VIII.1) oraz kilku przestępstw jednostkowych, w tym z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. (pkt VIII.8). Stosownie do treści art. 64 § 2 k.k. Sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W tym ostatnim przypadku Sąd Okręgowy był zobowiązany do wymierzenia kary pozbawienia wolności w wysokości powyżej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, tj. powyżej roku pozbawienia wolności, a wymierzył ją w dolnej granicy, tj. roku pozbawienia wolności. W tym zatem zakresie zachodziła konieczność zmiany jednostkowej kary pozbawienia

wolności, dzieląc wniosek zawarty w tej mierze w apelacji Prokuratora, to jest podwyższenia orzeczonej kary do roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Kara w tej wysokości jest proporcjonalna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia szkodliwości społecznej czynu, jak również jego właściwości i warunków osobistych. Sąd Apelacyjny uwzględnił w tej mierze na korzyść oskarżonego pozytywne wyniki wywiadu środowiskowego, sporządzonego na użytek postępowania odwoławczego (k. 14757-14759) oraz dane z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP (k. 14760). Orzeczona kara nie razi nadmierną surowością, spełnia kryteria kary sprawiedliwej.

Powracając do apelacji obrońcy oskarżonego J. G. stwierdzić trzeba, że jej zasadność wynika z dokonanej kontroli odwoławczej wyroku z punktu widzenia orzeczonych kar i środków karnych. Poruszoną kwestię należy powiązać z oceną zasadności apelacji obrońcy oskarżonego M. Z., który zakwestionował trafność orzeczenia wobec tego oskarżonego środka karnego w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej. Uwagi dotyczące zarzutu tej apelacji dotyczą także apelacji obrońców oskarżonych M. S., M. Ż. i S. M., w odpowiednio zbieżnych fragmentach.

Jak najbardziej trzeba zgodzić się z obrońcą oskarżonego M. Z., że uzasadnienie wyroku w omawianej kwestii jest tak lakoniczne, iż uniemożliwia zweryfikowanie rozumowania Sądu Okręgowego, a przede wszystkim skontrolowanie, czy podjęta decyzja była słuszna. Chodzi przede wszystkim o to, że sąd a quo nie wskazał w uzasadnieniu, na jakiej podstawie ustalił wysokość korzyści majątkowej, uzyskanej przez oskarżonego M. Z.. Skarżący w kategorii błędu w ustaleniach faktycznych ujmuje przyjęcie przez Sąd Okręgowy, iż oskarżony uzyskał korzyść majątkową w wysokości dokonywanych na jego rachunku bankowym obrotów i ma rację, bowiem kwestia ta winna być jednoznacznie wyjaśniona. Sąd Okręgowy w badanej materii, co dotyczy także pozostałych ww. oskarżonych, wskazał jedynie na to, że skazując oskarżonych z art. 299 k.k. zgodnie z jego § 7 był zobligowany orzec przepadek korzyści z przestępstwa – w tym wypadku każdorazowo orzekał o przepadku równowartości „pranych pieniędzy”. W sytuacji, gdy przestępstwo dotyczyło kilku sprawców Sąd podzielił określoną kwotę między nimi. Tak było w przypadku pieniędzy pochodzących ze sprzedaży pensjonatu małżeństwu K., gdzie kwotę 205 tys. zł rozdzielono pomiędzy M. Ż., S. M. i J. G. (s. 122 uzas.). Takie stwierdzenie oczywiście niczego konkretnie nie wyjaśnia. Słusznie wskazuje skarżący na to, że nie wyjaśniono, dlaczego wysokość środka karnego jest równa kwocie „pranych pieniędzy”. Istotne w tej materii byłoby też wyjaśnienie jaka część z przyjętej kwoty, jeśli w ogóle, przypadała na rzecz oskarżonego M. Z..

Najbardziej istotne jest jednak przede wszystkim to, że sąd a quo orzekając ww. środek karny w ogóle nie rozważał kwestii wynikającej z treści art. 45 § 1 k.k., a mianowicie tego, że przepadek korzyści majątkowej lub jej równowartości nie orzeka się w całości lub w części, jeżeli korzyść lub jej równowartość podlega zwrotowi pokrzywdzonemu lub innemu podmiotowi. Brak tego typu analizy dyskwalifikuje dokonane rozstrzygnięcia w przedmiocie przepadku korzyści majątkowej. Uwzględniając realia sprawy stwierdzić trzeba, bo jawi się to wystarczająco wyraźnie, że uzyskane pieniądze pochodziły z wyłudzeń na szkodę szeregu pokrzywdzonych, stąd też w pierwszej kolejności winny być brane pod uwagę kwestie związane z naprawieniem szkody na ich rzecz. Sprzedaż pensjonatu (...) z całą też pewnością wiązała się z działaniem na szkodę Spółki (...).

Wskazane uchybienia dotyczą zatem nie tylko oskarżonego M. Z., ale także oskarżonych J. G., M. S., S. M. i M. Ż. (odnośnie oskarżonego Z. K. kwestia ta zostanie omówiona odrębnie). W zaistniałej sytuacji Sąd Apelacyjny uchylił orzeczenia o środku karnym odnośnie: oskarżonego M. Z., zawarte w punkcie II.6, oskarżonej M. S., zawarte w punkcie III.4, oskarżonego M. Ż., zawarte w punkcie V.3, oskarżonego S. M., zawarte w punkcie VI.2 oraz oskarżonego J. G., zawarte w punktach VIII.4 i VIII.8, i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym, do którego zastosowanie w pełni będzie mógł mieć tryb określony w art. 420 § 1 k.p.k., Sąd Okręgowy uwzględni przytoczone wyżej uwagi, dokona prawidłowych ustaleń, tak by wydane rozstrzygnięcie było trafne.

Konieczność dokonania zmiany zaskarżonego wyroku odnośnie oskarżonego J. G. w punkcie VIII.8 przez podwyższenie orzeczonej kary pozbawienia wolności do roku i 2 miesięcy wiązała się w sposób oczywisty z uprzednim uchyleniem orzeczenia o karze łącznej odnośnie tego oskarżonego, zawartego w punkcie VIII.9 oraz o zaliczeniu na jej poczet okresu faktycznego pozbawienia wolności, zawartego w punkcie VIII. 10.

Odnosząc się zaś do pozostałych kar jednostkowych wymierzonych oskarżonemu Sąd Apelacyjny stwierdza, że nie są one w żadnym przypadku nadmiernie surowe i przedstawiają się jako sprawiedliwe. Stąd też podlegały utrzymaniu w mocy. Wymierzając natomiast oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w miejsce kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach VIII.1-VIII.8 Sąd Apelacyjny dysponował możliwością orzeczenia jej w rozmiarze od 2 lat do 11 lat i 8 miesięcy. Uwzględniając tożsame zasadniczo okoliczności, jak te, które miał na uwadze sąd a quo, a zatem dość bliski związek podmiotowy i przedmiotowy zbiegających się przestępstw, jak również mając na uwadze wyniki wskazanego wyżej wywiadu środowiskowego i dane z CEiIoDzGRP oraz sygnalizowaną przez sąd a quo potrzebę zachowania wewnętrznej sprawiedliwości wyroku Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara łączna w tym rozmiarze spełnia kryteria kary sprawiedliwej. Jednocześnie, na poczet orzeczonej kary łącznej, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14 sierpnia 2008 roku do dnia 12 lipca 2010 roku.

Przechodząc do zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej M. S., wymierzonych przeciwko rozstrzygnięciom o obowiązku solidarnego naprawienia szkody, należy stwierdzić, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Wbrew temu co utrzymuje obrońca, w sprawie nie mamy do czynienia z błędnym ustaleniem co do zaistnienia przesłanek z art. 46 § 1 k.k. Z treści tego artykułu wynika, że w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sąd Okręgowy wskazał w uzasadnieniu, że oskarżonych, którym przypisano konkretne wyłudzenie (działania oskarżonej dotyczyły 18 firm), odpowiednio zobowiązano do naprawienia szkody w stosunku do tych pokrzywdzonych firm, które złożyły taki wniosek, a nie występowały wcześniej na drogę procesu cywilnego. Dotyczyło to m.in. firm pokrzywdzonych działaniem oskarżonej, a mianowicie (...) S.A. z siedzibą w Ł. (k. 7644), (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C. (k. 12154v), (...) S.A. z siedzibą w D. (k. 7674) oraz (...) z siedzibą we W. (k. 12090v).

Nie sposób zatem podzielić stanowiska obrońcy oskarżonej, że orzeczenie takie jest fakultatywne, a w konsekwencji zaaprobować wniosku o zmianę wyroku poprzez uchylene ww. obowiązku, ewentualnie nałożenie go w wysokości szkody faktycznie przez nią wyrządzonej. W tym ostatnim przypadku obrońca nie wskazuje kryteriów, za pomocą których miałyby to nastąpić, w sytuacji gdy chodzi o przestępstwa popełnione wspólnie i w porozumieniu z G. H. oraz wspólnie i w porozumieniu z G. H. i P. K. (1).

Zwrócenia uwagi wymaga więc to, że orzeczenie środka karnego, przewidzianego w art. 46 § 1 k.k., dopuszczalne jest również w postaci solidarnego zobowiązania współsprawców przestępstwa do naprawienia wyrządzonej szkody w całości albo w części (zob.: Uchwała SN z dnia 13.12.2000 r., I KZP 40/00, OSNKW 2001/1-2/2, Prok. i Pr.-wkł. 2001/2/5, Wokanda 2001/3/11, Biul.SN 2000/12/11, M. Prawn. 2001/5/288), a zatem sąd a quo w tej materii błędu, wymagającego korekty, nie popełnił.

Wniesienie rozpatrywanej apelacji, z uwagi na badanie całokształtu orzeczonych środków karnych skutkowało natomiast omówionym już wyżej rozstrzygnięciem w zakresie nałożonego na oskarżoną M. S. przepadku osiągniętej korzyści majątkowej.

Apelacja obrońcy oskarżonego P. K. (1) przedstawia się jako oczywiście bezzasadna. Nie jest bowiem tak, jak lakonicznie ujęła to skarżąca, że „dowody zgromadzone w sprawie nie pozwalają na dokonanie ustalenia w przedmiocie winy tego oskarżonego”.

Przed przystąpieniem do omówienia tej apelacji wskazać trzeba na to, że oskarżony P. K. (1) w toku postępowania odwoławczego złożył pismo zatytułowane „Wniosek-Apelacja” (k. 14503-14504). Nie jest jednak tak, jak stwierdził to autor tego pisma, a mianowicie, że jego „odwołanie apelacyjne spełnia wszystkie zakresy apelacji i jest zasadne”, bowiem stosownie do treści art. 446 § 1 k.p.k. jedynym podmiotem uprawnionym do sporządzenia i podpisania apelacji od wyroku Sądu Okręgowego, wniesionej w imieniu oskarżonego jest podmiot kwalifikowany, którym jest adwokat. W związku z tym pismo to zostało potraktowane przez Sąd Apelacyjny jako oświadczenie oskarżonego

złożone na piśmie i zostało ono ujawnione na rozprawie apelacyjnej stosownie do treści art. 453 § 2 k.k. Ponieważ pismo to nie spełniało kryteriów właściwych dla środka odwoławczego, zawarte w nim argumenty Sąd Apelacyjny rozważał w kontekście uzupełnienia apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, aczkolwiek jedynie w zakresie zarzutów w niej zawartych. Zgodzić się bowiem należy co do tego, że pismo oskarżonego nazwane "apelacją" nie może wywoływać żadnych skutków w zakresie zgłoszonych w nim zarzutów pod adresem orzeczenia sądu a quo, a więc może ono stanowić jedynie co najwyżej dodatkowe uzasadnienie apelacji adwokata i tylko w zakresie przez niego zaskarżonym (zob. postanowienie SN z dnia 14.02.2013 r., II KK 141/12, LEX nr 1277700). Jednocześnie Sąd Apelacyjny nie dopatrył się, aby z treści ww. pisma oskarżonego wynikały zasadnie zarzuty dotyczące wystąpienia w sprawie tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych (art. 439 § 1 k.p.k.) bądź też okoliczności świadczące o oczywistej niesprawiedliwości zaskarżonego wyroku (art. 440 k.p.k.).

Sąd Okręgowy przypisując oskarżonemu P. K. (1) popełnienie przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. dokonał analizy całokształtu działalności tego oskarżonego wskazując, że każdy z członków grupy miał swoje zadanie, dzielili się pieniędzmi z zysków, mieszkali w pensjonacie i korzystali z samochodów należących do grupy. Natomiast niekwestionowanym celem było uzyskanie jak największych zysków w drodze wyłudzeń i cała grupa realizowała ten cel. Planem działania grupy było wyłudzenie towarów na przedłużony termin płatności, niepłacenie za ten towar i w szybkim czasie sprzedawanie tego towaru innym firmom. Oskarżony P. K. (1) nie działał bynajmniej tylko incydentalnie, bowiem to jego działanie dotyczyło siedmiu pokrzywdzonych firm. Nadto też, to ten oskarżony pomógł w ukryciu sprzętu AGD, wyłudzonego przez grupę od kolejnej firmy.

Nie ma racji skarżąca, że sąd a quo, przypisując oskarżonemu winę co do poszczególnych przestępstw uznał, że oskarżony ten przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wystarczy w tym zakresie odnieść się do uczynionych w tej kwestii uwag, zawartych w uzasadnieniu wyroku (s. 74-80). Nie ma tam mowy o przyjęciu takiego przyznania się. Sąd a quo zrelacjonował tylko treść wyjaśnień tego oskarżonego i ich ewolucji. Jedynym sformułowaniem w tej materii jest stwierdzenie, że na ostatniej rozprawie do winy przyznał się także P. K. (1), który jednak do niektórych czynów nie przyznał się, ale generalnie z jego wyjaśnień wynikało, że co prawda w dużo mniejszej grupie niż zarzucono w akcie oskarżenia, ale działał z innymi osobami przejmując różne spółki w celu zagarnięcia mienia i wyłudzenia towarów i że takie zachowanie dotyczyło także spółki (...) (s. 78 uzas.). Skarżąca nie dostrzega tego, że takie sformułowanie nie stanowi oceny dowodu z wyjaśnień tego oskarżonego, a zatem nie nadano mu takiego waloru dowodowego jak sugeruje to skarżąca. Sąd Okręgowy wskazał, że jego wyjaśnienia tylko częściowo zasługują na wiarę. Bezsprzecznie nie są to bowiem wyjaśnienia jednolite i konsekwentne, a jednocześnie wypływa z nich chęć umniejszania zarówno własnej roli, jak i też poszczególnych oskarżonych. Uchwytne jest także dopasowywanie wyjaśnień do zmieniającego się materiału dowodowego sprawy. Trafnie wskazał sąd a quo również na to, że początkowe twierdzenia oskarżonych o zamiarze prowadzenia spółki (...) zgodnie z prawem nie wytrzymują krytyki, już choćby z tego względu, że większość z nich działała pod fałszywym nazwiskiem (P. K. (1) jako P. K. (4)), od ich zarobków nie odprowadzano podatku, nie płacili za zakupiony towar i sprzedawali go po niższej cenie niż cena zakupu. Ustalając udział oskarżonych w poszczególnych transakcjach, w tym także oskarżonego P. K. (1), Sąd Okręgowy opierał się na dokumentach oraz zeznaniach świadków, którzy zawierali transakcje z poszczególnymi oskarżonymi.

Z lektury uzasadnienia wynika, że Sąd Okręgowy przyjął, iż w efekcie złożonych wyjaśnień oskarżony P. K. (1) przyznał się jedynie do udziału w wyłudzeniu wodomierzy, bo opinia dotycząca identyfikacji pisma ręcznego ustaliła, iż na dokumencie Wz potwierdzającym odbiór towaru z firmy (...) widnieje podpis nakreślony przez P. K. (1) (k. 7200 i 13338v-13339).

Skarżąca utrzymując, że oskarżony P. K. (1) jedynie pracował w Spółce (...) i dokonywał w jej imieniu określonych zamówień oraz przyjmował zamówiony towar, zupełnie bezkrytycznie pomija to, że oskarżony dokonywał tych czynności nie posługując się własnym nazwiskiem, a nazwiskiem P. K. (4). Sąd Okręgowy wskazuje w uzasadnieniu, że tak było w przypadku firm (...), (...), (...) B., o. W., (...)i (...) (s. 80-81). Wymowa przytoczonego faktu jest oczywista i jak najbardziej wpisuje się w prowadzoną przez tego oskarżonego oszukańczą działalność. W żadnej mierze tego typu

zachowanie nie może być postrzegane jako wykonywanie obowiązków zwykłego pracownika spółki (...). W tej ocenie Sąd Okręgowy błędnie dowolności z pewnością nie popełnił.

Kompleksowe odniesienie się do działań oskarżonego P. K. (1), w powiązaniu z przytoczonymi dowodami, jak również z wyjaśnieniami oskarżonego M. Z. prowadzi też do prawidłowego wniosku o niewiarygodności wyjaśnień oskarżonego P. K. (1) co do tego, że tworzył zwykłą grupę z M. S., G. H. i M. Z.. Trafna jest konstatacja, że grupa ta była o wiele większa niż przedstawiał to oskarżony, a poza tym była to grupa spełniająca wymagania z art. 258 § 1 k.k. Stwierdzenie skarżącej, że oskarżony utrzymując, iż działał w zwykłym porozumieniu z osobami, które wskazał, jest więc chybione. To zaś, że nie wyjaśnił na czym to działanie miałoby polegać, nie może stanowić zarzutu pod adresem sądu a quo. Składanie wyjaśnień jest bowiem dyskrecyjnym uprawnieniem każdego oskarżonego.

Z kolei to, że oskarżony P. K. (1) przyznał, iż wywoził sprzęt na polecenie prezesa firmy, nie zaś że pomógł w ukryciu sprzętu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie oznacza, że te jego wyjaśnienia brzmią wiarygodnie. Sąd a quo w tej materii także dokonał prawidłowej oceny dowodów, przypisując oskarżonemu popełnienie przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. O krytycznym podejściu Sądu Okręgowego do zebranych dowodów świadczy fakt, że skorygował wartość ukrytego mienia przyjmując, że działanie oskarżonego dotyczyło jedynie ostatniej dostawy sprzętu AGD.

Podkreślenia wymaga wreszcie to, że Sąd Okręgowy w sposób bardzo obiektywny dokonał oceny dowodów w związku z postawionym oskarżonemu zarzutem popełnienia przestępstwa „prania brudnych pieniędzy”. Analiza danych na rachunku bankowym oskarżonego skutkowałą stwierdzeniem braku podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia tego czynu. Tam zatem, gdzie rzeczywiście zebrane dowody nie pozwalały na dokonanie niebudzącego wątpliwości ustalenia winy oskarżonego Sąd Okręgowy to uwzględniał. W omawianych natomiast przez obrońcę przypadkach sytuacja taka nie miała miejsca, a stanowisko zajęte przez sąd a quo na akceptację zasługuje.

Wymierzone oskarżonemu P. K. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności jak i też kara łączna 2 lat pozbawienia wolności nie stanowią kar rażąco niewspółmiernych. Wprawdzie sąd a quo nie uczynił zadość kwestii rozważenia czy oskarżony zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej, z uwagi na jej wymiar, to jednak wymierzył tę karę zachowując sprawiedliwe proporcje wyroku. Sąd Apelacyjny z uwagi na istotne okoliczności obciążające, a przede wszystkim dotychczasową karalność sądową (k. 14691-14693) i działanie w warunkach recydywy, których nie przesłoniły pozytywne dane wynikające z aktualnej opinii o skazanym, choć też trzeba mieć na uwadze to, że zachowanie skazanego określono w niej jako zmienne (k. 14799), nie znalazł powodów do sformułowania wobec oskarżonego pozytywnej prognozy, wymaganej dla zastosowania wobec niego probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności.

Apelacja obrońcy oskarżonego M. Ż. wykazała swą zasadność w odniesieniu do rozstrzygnięć w zakresie wymiaru kary oraz środka karnego w postaci przypadku osiągniętej korzyści majątkowej (co było już przedmiotem omówienia). Odnośnie zaś apelacji obrońcy oskarżonego S. M. trzeba stwierdzić, iż zasadny okazał się tylko zarzut dotyczący prawidłowości orzeczenia wobec tego oskarżonego środka karnego w postaci przypadku osiągniętej korzyści majątkowej z tym, że wniosek w tym zakresie został uwzględniony w zakresie szerszym niż postulował to obrońca, a to ze względów również już wyżej omówionych. Dla przejrzystości wywodów kwestie dotyczące pozostałych zarzutów zawartych w ww. apelacjach zostaną omówione łącznie.

Wprawdzie skarżący podkreśla w uzasadnieniach apelacji, że ich celem nie jest polemika z ustaleniami Sądu I Instancji, lecz wskazanie uchybień Sądu, które wystąpiły przy ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji dotyczących prawidłowego ustalenia stanu faktycznego odpowiadającego prawdzie, to w gruncie rzeczy polemikę taką w każdym przypadku jednak przeprowadza, bowiem dokonane ustalenia kwestionuje.

Do kwestii udziału oskarżonego M. Ż. w grupie przestępczej odnoszą się uwagi już wyżej poczynione w tej materii. Nadto należy wskazać na to, że sąd a quo wyprowadził prawidłowe wnioski z faktu, iż oskarżony ten był osobistym kierowcą oskarżonego G. H.. Rozumowanie skarżącego jest tego rodzaju, że poza zmienionymi wyjaśnieniami M. Z. brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, że M. Ż., wykonując sporadycznie obowiązki kierowcy

G. H. był członkiem grupy przestępczej. Odmienne zatem niż Sąd Okręgowy obrońca ocenia te wyjaśnienia jako niewiarygodne utrzymując, że pomówienie oskarżonego nie jest dowodem pełnowartościowym. Stwierdzenie takie jest chybione. Przypomnienia wymaga zatem to, że pomówienie, czyli obciążanie w złożonych wyjaśnieniach innej osoby odpowiedzialnością za przestępstwo jest w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym swobodnej ocenie na równi z innymi dowodami (art. 7 k.p.k.) – (zob. wyrok SN z dnia 12.01.2006 r., II K.K. 29/05, OSNKW 2006/4/41, Biul. SN 2006/4/16, Prok. i Pr.-wkl. 2006/6/14, Wokanda 2006/10/27).

Tak jak już to wcześniej wskazano ocena wyjaśnień oskarżonego M. Z. zasługuje na aprobatę. Nie jest argumentem przeciwko niej to, że w ujęciu całościowym wyjaśnienia jego nie są jednolite, bowiem nic nie stoi na przeszkodzie, aby przyznać przymiot wiarygodności jedynie pewnym fragmentom wyjaśnień danej osoby, a zdyskwalifikować dany dowód w pozostałej części. Mieści się to bezsprzecznie w ramach swobodnej oceny dowodów. Sąd Okręgowy ocenę tę oparł na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego, uwzględniając zasady wiedzy, logicznego rozumowania oraz wskazania doświadczenia życiowego. Mają one zatem oparcie w innych dowodach. Nie dyskredytuje tych wyjaśnień również to, że były one złożone po upływie kilku lat. Z faktu zaś, że nie były one bezinteresowne także nie można wyciągać tak daleko idących wniosków, że są one nierzetelne. Rozmiary tego „pomówienia” dotknęły niewątpliwie i samego oskarżonego M. Z., gdyż potwierdzał on swój udział w poszczególnych przestępstwach, a zatem nie czynił tego tylko po to, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością. Liczenie na łagodniejsze potraktowanie przy wymiarze kary nie może być traktowane negatywnie, bo jest to cecha immanentnie towarzysząca wynikającym z tego oczekiwaniom. Istotne jest wszak to, że sąd a quo nie dopatrzył się tego, a skarżący też nie wykazał należyście, aby w swoich wyjaśnieniach, które sąd ten uznał za wiarygodne, oskarżony M. Z. bezkrytycznie relacjonował istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zdarzenia.

Nie ulega wątpliwości to, że oskarżony M. Ż., odmiennie niż pozostali oskarżeni – członkowie grupy, nie używał zmienionego nazwiska, aczkolwiek trzeba mieć na uwadze to, że wykonywał on inne czynności niż pozostali oskarżeni, którzy byli uwikłani w bezpośredni kontakt z podmiotami pokrzywdzonymi.

W konsekwencji nie ma racji obrońca utrzymując jednostronnie, że M. Ż. nie miał żadnej wiedzy ani też świadomości co do zamiarów jak i też działalności przestępczej jego pracodawcy i współpracujących z nim osób. Tylko zatem subiektywne znaczenie ma ocena, że oskarżony M. Ż., przekazując informując swojemu koledze S. M. o możliwościach nabycia na bardzo korzystnych warunkach pensjonatu (...), nie realizował zamiaru swojego pracodawcy G. H. udaremnienia zaspokojenia wielu wierzycieli firmy (...) spółka z o.o.

Odnosnie wyjaśnień oskarżonego G. H., obciążających S. M., rzecz przedstawia się podobnie. Nie jest również tylko tak jak przedstawia to obrońca, a mianowicie, że nie mogą być uznane za pełnowartościowy dowód, bo są „niejednolite, przemyślnie i ukierunkowane na określony cel”, związany z negowaniem okoliczności otrzymania kwoty 350.000 zł za sprzedaż pensjonatu (...). Skarżący w tych swoich rozważaniach pomija jednak także to, że oskarżony G. H. również i siebie obciążał, i poniósł z tego tytułu znaczącą odpowiedzialność karną. Nie zauważa też tego najprostszego powiązania dowodowego, a mianowicie że wyjaśnienia oskarżonych M. Z. i G. H. znajdują w sobie wzajemne poparcie, pomijając już pozostałe dowody zebrane w sprawie, wskazane przez sąd a quo. Obrońca dostrzegając to, że Sąd Okręgowy zauważył pewne elementy, mające wpływ na wiarygodność relacji ww. oskarżonych, twierdzi jednak że nie nadał im właściwego znaczenia, jednakże sam tej myśli już szerzej nie rozwija, uniemożliwiając konstruktywne ustosunkowanie się do takiego zarzutu.

Ustalenie Sądu Okręgowego, że oskarżony S. M. nie był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, skutkujące jego uniewinnieniem, zostało przez ten Sąd przekonywująco wyjaśnione. Wszak realizował tylko jeden zasadniczy cel, do którego został nakłoniony. Jednocześnie świadczy to jak najbardziej o respektowaniu przez ten Sąd zasady bezstronności.

Nie jest też zasadne przerzucanie na pokrzywdzonych K. oceny legalności przeprowadzonej transakcji. Utrzymywanie, że skoro zdecydowali się oni nabyć pensjonat (...) bez okazania przez sprzedającego postanowienia o zwolnieniu z zajęcia jego wyposażenia, to przejęli na siebie ryzyko związane z jego wcześniejszym zajęciem, nie ekskulpuje

oskarżonych. Podobnie jak pozostałe okoliczności dotyczące tej transakcji, związane choćby ze spotkaniem na stacji (...) na obwodnicy (...), czy też ustaloną ceną nabycia pensjonatu. Skarżący akcentuje w tej mierze to, że małżonkowie K. mieli pełną świadomość, że S. M. nie może swobodnie dysponować mieniem pensjonatu, jednakże czyni to zupełnie pomijając rzecz najważniejszą, a mianowicie to, iż w tej kwestii S. M. uczynił słowne zapewnienia, odnotowane w treści aktu notarialnego, (...), co determinuje jego podmiotowe nastawienie do dokonywanej transakcji.

Sąd Okręgowy słusznie nie podzielił wyjaśnień oskarżonego M. Ż., gdyż według oskarżonego M. Z. „oskarżony M. Ż. wziął S. M. do czynności związanych z fikcyjnym zakupem pensjonatu (...) i faktyczną jego sprzedażą małżonkom K.”. Skarżący też bezkrytycznie pomija to, że to właśnie oskarżony M. Ż. w obecności S. M. wypłacał z rachunku tego oskarżonego pieniądze wpłacone przez małżonków K., pozostawiając S. M. 5.000 zł za wykonaną przysługę. Trafna jest też obserwacja sądu a quo, wynikająca z oceny nagrań z wypłacania pieniędzy z bankomatów, że to M. Ż. pełnił w tej czynności wiodącą rolę. Słuszna jest w konsekwencji konstatacja, że zatrudnienie przez oskarżonego M. Ż. S. M., osoby spoza grupy, służyło „wypraniu brudnych pieniędzy”, bo faktycznie S. M. nie zapłacił za pensjonat, a grupa od momentu podpisania aktu sprzedaży pensjonatu, mogła już oficjalnie obracać gotówką w wysokości 300 tys. zł, pochodzących z wyłudzeń dokonywanych w ramach działalności spółki (...).

Analiza działalności oskarżonego M. Ż. słusznie doprowadziła sąd a quo do wniosku, iż zaangażowanie w sprzedaż pensjonatu „mocno przekraczało obowiązki kierowcy”. Nakładają się na to okoliczności związane z oceną wyjaśnień oskarżonych P. K. (1) i J. G., jak i też fakt, że posiadał on konto w (...), jak większość członków grupy, na które wpływały pieniądze m. in. od P. K. (1), G. K. i P. K. (2) vel A. G..

Także odnośnie oskarżonego S. M. analiza jego działalności w powiązaniu z jego realnymi możliwościami finansowymi słusznie skutkowałą stwierdzeniem, że uczestniczył on w pozorowanej przestępczej transakcji. Sąd Okręgowy odmówił oskarżonemu wiary bazując na odmiennych w tej materii wyjaśnieniach oskarżonych M. Z. i G. H., które słusznie uznał w tym zakresie za logiczne. Posiłkowy w tej mierze charakter miały też zeznania świadka W. Ś., policjanta, który przewoził świadka z G. do W., a który zrelacjonował to, co mówił mu w tym czasie oskarżony S. M. w trakcie luźnej rozmowy (k. 2564-2566, 12482). Nie ma racji skarżący, że zastępują one wyjaśnienia podejrzanego wówczas S. M., jak i też że nasuwają poważne wątpliwości zarówno z uwagi na okoliczności w jakich miały zostać uzyskane, jak i też co do ich wiarygodności. Tym bardziej, że kwestii tych ponad przytoczone stwierdzenia już nie rozwinął. Podkreślić trzeba zatem przede wszystkim to, że świadek W. Ś. nie dokonywał żadnego tzw. rozpytania oskarżonego S. M. i nie sporządzał z treści tej rozmowy żadnej notatki służbowej. Jednocześnie zwrócenia uwagi wymaga to, że S. M. został przesłuchany w dniu 13.10.2006 r. w charakterze podejrzanego wraz ze wszystkimi stosownymi pouczeniami przed rozmową z W. Ś., która miała miejsce w przeprowadzanym konwoju (k. 2541, 2542-2545). Z treści protokołu przesłuchania wynika wprawdzie, że W. Ś. był osobą uczestniczącą w tej czynności, jednakże S. M. był pouczony m. in. o prawie do odmowy składania wyjaśnień, a zatem miał świadomość znaczenia swoich wypowiedzi składanych również podczas luźnej rozmowy. Tym bardziej, że jak wynika z zeznań świadka W. Ś., o dokonanym pouczeniu przypomniał mu w trakcie prowadzonej rozmowy (k. 12482v). Sugerowana zatem przez skarżącego kwestia ewentualnego naruszenia zakazu określonego w art. 174 k.p.k. nie miała miejsca. Finalnie godzi się zarazem stwierdzić to, że z przepisów Kodeksu postępowania karnego nie wynika żaden zakaz przesłuchania w charakterze świadka funkcjonariusza policji dokonywującego czynności konwojowania podejrzanego na temat okoliczności, jakie towarzyszyły przeprowadzanemu konwojowi. Analizując omawianą kwestię Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się, aby Sąd Okręgowy, konstruując ustalenia faktyczne nie respektował gwarancji procesowych zapewnianych oskarżonemu poprzez bezwzględne przestrzeganie zasady niedostarczania dowodów przeciwko sobie (*nemo se ipsum accusare tenetur*).

Sąd Okręgowy nie powziął ani odnośnie oskarżonego M. Ż. ani oskarżonego S. M. takich wątpliwości dowodowych, które kwalifikowałyby się do postąpienia w sposób określony w art. 5 § 2 k.p.k. Wątpliwości, które w tym zakresie sygnalizuje odpowiednio skarżący nie stanowią podstawy do zastosowania reguły *in dubio pro reo*, gdyż jest ona adresowana do sądu orzekającego, a nie do stron postępowania.

Wymierzone oskarżonemu S. M. kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywna, jak i też kara łączna roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby i orzecznym dozorem kuratora jawią się jako sprawiedliwe i w żadnym przypadku nie można ich określić mianem kary rażąco niewspółmiernej.

Nie ulega natomiast wątpliwości to, że wydając rozstrzygnięcie o karze wobec oskarżonego M. Ż. Sąd Okręgowy niedostatecznie uwzględnił zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary, wynikające z treści art. 53 § 1 i § 2 k.k. Nie kwestionując wymiaru kar jednostkowych pozbawienia wolności jak i wymiaru kary łącznej roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, to jednak ta ostatnia przedstawia się jako rażąco niewspółmiernie surowa. Wynika to przede wszystkim z faktu, że kara ta ma charakter bezwzględny. Jej wymiar, nieprzekraczający przecież 2 lat, nie spowodował u sądu a quo żadnej refleksji zmierzającej do rozważenia czy oskarżony M. Ż. zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ma rację skarżący, że sąd a quo nie nadał należytej rangi dotychczasowej niekaralności sądowej oskarżonego (zostało to potwierdzone również w toku postępowania odwoławczego – k. 14688). Wprawdzie Sąd Okręgowy przyjął, że jego udział w przestępstwach był „bardzo duży i dotyczył niemałych kwot pieniędzy”, to jednak nie było to rozpatrywane w kategoriach istnienia pozytywnej prognozy. Natomiast bezsprzecznie niezasadnie sąd a quo przyjął, że M. Ż. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej jeszcze zanim przejęła spółkę (...), przez co prognoza na przyszłość nie może być dodatnia, gdyż oskarżonemu zarzucono kolejne przestępstwa na terenie kraju w ramach dalszej działalności zorganizowanej grupy przestępczej, bo pozostaje to w sprzeczności z zasadą domniemania niewinności. Jednocześnie trzeba mieć na uwadze to, że oskarżony jako jedyny członek grupy nie dokonywał wyłudeń w ramach działalności spółki (...).

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Apelacyjny uznał, że wobec oskarżonego M. Ż. zachodzi pozytywna prognoza wymagana dla skorzystania przez niego z warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Nie ulega wątpliwości, że mamy w tym przypadku do czynienia z wyjątkowym wypadkiem, o którym mowa w art. 69 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przemawiającym za zastosowaniem takiej probacji. Wynika to także z konieczności respektowania wewnętrznej sprawiedliwości wyroku. W konsekwencji na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 69 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. Ż. kary pozbawienia wolności, orzeczonej w punkcie V.5 warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 lat, oddając go jednocześnie na mocy art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w okresie próby pod dozór kuratora. Podjęta decyzja wymagała dokonania korekty poprzez uchylenie orzeczenia o zaliczeniu oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu faktycznego pozbawienia wolności, zawartego w punkcie V.6. Jednocześnie, mając na uwadze konieczność wymierzenia kar proporcjonalnych do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, wymierzono oskarżonemu na podstawie art. 33 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. odnośnie czynu przypisanego mu w punkcie V.4 nadto karę grzywny w rozmiarze 212 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka, na poczet której zaliczono oskarżonemu na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 października 2006 roku do dnia 26 stycznia 2007 roku, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny (106 dni = 212 stawek dziennych), uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w całości.

Wymierzona kara łączna pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w należyty sposób uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego M. Ż.. Realizuje także w prawidłowym wymiarze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Apelacja obrońcy oskarżonego Z. K. zasługiwała na uwzględnienie w stopniu skutkującym koniecznością uchylenia rozstrzygnięć dotyczących tego oskarżonego w punktach VII.1-VII.6 i przekazaniem sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania.

Trafność wniesionej apelacji sprowadza się do zasadniczego wniosku o niekompletności zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji braku podstaw do wysuwania jednoznacznych wniosków co do zawinienia oskarżonego Z. K., jako przedwczesnych. Z tego też względu trafność poszczególnych zarzutów jest pochodną oceny takiego niepełnego materiału dowodowego. Nie ulega bowiem wątpliwości to, że ocena niepełnego materiału

dowodowego, istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, nie prowadzi do dokonania prawdziwych ustaleń faktycznych, co sprzeciwia się normie określonej w art. 2 § 2 k.p.k.

Nie ulega też w konsekwencji wątpliwości to, że uzasadnienie wyroku oparte na materiale dowodowym nie noszącym cechy kompletności nie może czynić zadość wymogom określonym w art. 424 § 1 k.p.k. Jednocześnie trzeba zwrócić uwagę na posługiwanie się w tym uzasadnieniu jednozdaniowymi sformułowaniami ocennymi typu „oskarżony K. świetnie zdawał sobie sprawę z tragicznej sytuacji Spółki”, czy też, że „...zdawał sobie sprawę, że spółkę przejmuje grupa mijająca się z prawem” (s. 88-89 uzas.), co na akceptację nie zasługuje.

Odnosząc się na użytek postępowania ponownego do poszczególnych zarzutów stwierdzić trzeba, że zasadnie wskazuje skarżący na to, że w czasie zbycia w dniu 15.03.2006 r. przez Z. K. oraz jego małżonkę W. K. (P.) wszystkich udziałów firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. na rzecz G. H., został przekazany nabywcy cały jej majątek (łącznie z pensjonatem (...)). Jak wynika z opinii biegłego D. S., sporządzonej w sprawie Sądu Rejonowego we Włocławku I Ns 708/05 wartość tych udziałów Spółki została wyceniona na 1.319.447,16 zł, co znacznie przewyższa jej zobowiązania (według zarzutów zadłużenie wyniosło 328.634,97 zł).

Sąd a quo zbyt pobieżnie ustosunkował się do tych okoliczności i słusznie wskazuje obrońca na to, że analiza powodów, dla których Z. K. wspólnie z W. P. (3) podjęli decyzję o zbyciu swoich udziałów w Spółce (...) winna być bardziej wnikliwa. Chodzi przede wszystkim o rozważenie, po uzupełniającym przesłuchaniu oskarżonego oraz przesłuchaniu biegłego D. S., czy rzeczywiście było to podyktowane koniecznością gospodarczą i zapewnieniem bieżącej realizacji zobowiązań Spółki czy też, jak ustalił to sąd a quo, działaniem ze świadomością, że spółkę przejmuje grupa mijająca się z prawem. Jak najbardziej zasadne będzie też przeprowadzenie analizy przepisów Kodeksu spółek handlowych pod kątem ustalenia zakresu odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania majątkowe Spółki PPHU (...). Szczególnie zaś wnikliwie trzeba podejść do kwestii ustalenia właściwego momentu na złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego, co jak wskazuje skarżący nie jest zadaniem łatwym. W konsekwencji chodzi o niebudzące wątpliwości ustalenie czy utrata płynności finansowej Spółki jest jednoznaczna z utratą przez nią możliwości zaspokojenia wszystkich wierzytelności, a tym samym z powstaniem obowiązku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości Spółki. Jest to bezwzględnie konieczne dla rozstrzygnięcia, czy oskarżony Z. K. swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 586 k.s.h.

W zakresie zarzutów dotyczących przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. istotne jest nadane wymiaru dowodowego stwierdzeniu sądu a quo, że Spółka (...) utraciła w 2004 r. płynność finansową wskutek przenoszenia zysków z tej Spółki na spółkę (...) - met M. P. (3). Nie ulega też wątpliwości to, że przed 15 marca 2006 roku nie było sytuacji, aby kontrahenci zawiadamiali organy ścigania o jakichś nieprawidłowościach w działaniu władz Spółki. Zbyt zatem dowolnie sąd a quo przyjął, że w takich okolicznościach realizowane przez Spółkę (...) kontrakty na zakup towarów i świadczenie usług immanentnie były związane z zamiarem wyłudzenia, wymaganego dla bytu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Uzupełnienia wymaga, dla prawidłowego ustalenia rozmiaru ewentualnej odpowiedzialności karnej oskarżonego Z. K., wyjaśnienie kwestii związanych z udzieleniem przez tego oskarżonego w 2005 roku Spółce (...) pożyczki w kwocie 135.000 zł i konsekwencji z tym związanych, wskazywanych przez obrońcę w wywiedzionej apelacji, dotyczących w szczególności oceny płynności finansowej Spółki.

Oczywiście natomiast przedstawia się ta sytuacja odnośnie zobowiązania do zapłaty na rzecz firmy (...) w T. kwoty 101.419,76 złotych, wynikającej z prawomocnego nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Toruniu w sprawie I Nc 23/06, czego sąd a quo nie uwzględnił, jak również faktu, że wyrok ten jest konsekwencją m. in. poręczenia zobowiązania firmy (...) wekslem - własnym majątkiem Z. K..

Właściwej ocenie winny być też poddane okoliczności wskazywane przez obrońcę, a dotyczące zarówno pierwotnego zamiaru oskarżonego zbycia jedynie składnika trwałego, jakim był w pełni wyposażony pensjonat (...), jak i też sekwencji niekorzystnych dla Spółki (...) zdarzeń gospodarczych, które następowały od połowy 2005 r. Faktem jest, że Sąd Okręgowy dostrzegł to, że nie wszystkie firmy na rzecz, których spółka (...) świadczyła usługi od razu wypłaciły

oskarżonemu pieniądze oraz fakt, iż obciążono spółkę karami umownymi, jednakże bez szerszej argumentacji ocenia to jako przyspieszenie jedynie nieuchronnego procesu upadku spółki, a nie jak tłumaczył to oskarżony, że było to jego przyczyną.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego trafne są również w stopniu wymagającym wnikliwego sprawdzenia te argumenty skarżącego, w których wskazuje on na niesensowność działania oskarżonego, by ryzykując majątkiem firmy i swoimi oszczędnościami związał się świadomie z osobami działającymi niezgodnie z prawem i narażał siebie na ogromne straty. Ma rację skarżący, że ponownego zweryfikowania w świetle treści aktu notarialnego nr (...) – umowa sprzedaży udziałów firmy PPHU (...), czy przekazanie oskarżonym listy wierzycieli jest potwierdzeniem świadomości oskarżonego Z. K. co do faktu zbycia spółki oszustom, jak przyjął to sąd a quo (s. 90 uzas.). Tego rodzaju dowolności w formułowaniu niekorzystnych dla oskarżonego wniosków nie sposób jest zaakceptować. Trudno też podzielić ocenę wyjaśnień oskarżonego Z. K. w kontekście obciążających go wyjaśnień oskarżonych M. Z. i J. G., deklarujących przecież uczciwe zamiary w prowadzeniu Spółki, co było oczywistą nieprawdą. W odniesieniu do tych oskarżonych ponowić trzeba analizę ich wyjaśnień jako dowodu z pomówienia oskarżonego Z. K.. Nie sposób też przerzucać na oskarżonego Z. K. kwestii udowodnienia swojego stanowiska przez przedłożenie treści ogłoszeń zamieszczanych przez oskarżonego J. G.. Skoro sąd a quo uważał to za konieczne, to winien wykazać inicjatywę dowodową wynikającą choćby z treści art. 366 § 1 k.p.k. Na aprobatę nie zasługuje wnioskowanie, że skoro oskarżony nie dysponował takim ogłoszeniem i nie mógł w ten sposób poprzeć swoich słów, to miarodajne są wycinki przedłożone przez oskarżonego J. G.. Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego Z. K. winna być też oceniana przez pryzmat istniejących dokumentów finansowych, bankowych oraz przeprowadzonych kontroli skarbowych. Prawidłowa ocena podejmowanych przez oskarżonego Z. K. czynności naprawczych jest także istotnym przyczynkiem dla ostatecznego ukształtowania jego ewentualnej odpowiedzialności karnej.

Zarzut niewyjaśnienia rzeczywistego stanu majątkowego PPHU (...) Spółka z o.o. i możliwości zaspokojenia z jej majątku wszystkich wierzycieli przedstawia się jako trafny w świetle odmiennych ustaleń dokonanych przez biegłych występujących w sprawie (R. N., D. S.) co do sytuacji finansowej spółki (...). Przyjęcie za wiarygodną opinii biegłego R. N. wymagałoby wyjaśnienia zaistniałej sprzeczności, w trybie określonym w art. 201 k.p.k.

Rozstrzygnięcie zaś kwestii odpowiedzialności karnej co do przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. wymaga dokonania oceny stopnia szkodliwości społecznej tego czynu. Chodzi o rozważenie czy działania podejmowane przez oskarżonego z samochodem M. (...) czynione były dla ratowania spółki oraz w jakim zakresie uniemożliwiały E. K. (1) korzystanie z samochodu. Z drugiej zaś strony ewentualny zamiar oskarżonego przywłaszczenia tego mienia winien być oceniony przez pryzmat wykazania tego samochodu do rozliczenia we wniosku w sprawie o podział majątku wspólnego jeszcze w lipcu 2005 r.

Mając na uwadze powyższe wywody, a przy tym nie stwierdzając okoliczności, które należałoby brać pod uwagę z urzędu (art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.), Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części, uznając apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych G. H. i P. K. (1) za oczywiście bezzasadne.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym G. H., M. S. i P. K. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym, orzeczono na mocy § 14 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.), przy uwzględnieniu stawki podatku od towarów i usług, o której mowa w § 2 ust. 3 cyt. Rozporządzenia.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. – z uwagi na sytuację materialną oskarżonych.